

న-24

సేవాశ్రమ గ్రంథమాల ప్రథమ కుసుమము.

శ్రీ:

భక్త జీవనము.

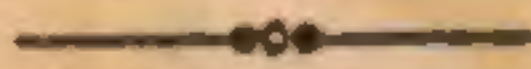
గ్రంథకర్త:

పుతుంబాక శ్రీకృష్ణయ్య

పబ్లిషర్స్:

సేవాశ్రమము, పెదపాలెము.

తెనాలి భారతీ ముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపబడియె.

1933.

గ్రంథస్వామ్యము
గ్రంథకర్తది

వెల రు. 0-5-0.

2

శ్రీ
అంకితము

పాతివ్రత్యాది గుణసంపన్నయు, నిరం
తర శ్రీకృష్ణపాదారవిందధ్యానయు, దయా
వతియు నస్తత్త్వీయజననియునగు నాగాం
బకు భక్తి పూర్వకముగా నీ కృతి నంకిత
మొనర్చుచున్నాడను.

12/

సంపాదకీయవిజ్ఞప్తి.

మౌగంధమాలలో నియ్యది ప్రథమ కుసు
మము. భారతభానిభాగ్యోదయమునకు యథా
శక్తిని దోడుపడుట మానుషధర్మముగా నెంచి
పూర్వపు గురుకులముల నాదర్శముగా గొని
కృషిసలుపవలెనను సంకల్పముతో దాదాపు
నాలుగువత్సరముల క్రిందట సేవాశ్రమమునుపేర
నొక సంస్థను నెలకొల్పితిమి. దీనికి సంబంధించి
యిప్పటికి మూడు శాఖలు గలవు.

౧. సారస్వతము. ౨. కృషి. ౩. స్వదేశీ
వస్తుప్రచారము.

ఇందులకు ప్రోద్బలముగా గ్రంథప్రచు
రణకు గడంగితిమి. అందు జాతీయధర్మము,
స్వదేశీవస్తుప్రచారము, పారిశ్రామిక విద్య,
ఇతిహాసము, రాజనీతి మున్నగు విషయములను
ఆబాలవృద్ధమునకు సుఖవృగ దెలిపెడి చిన్న
గ్రంథములను ప్రచురించుటయే మా ముఖ్యో
ద్దేశము. ౧౯౨౯ వ సం॥ నుండి కలకత్తాలో
ప్రచురితమగుచున్న “నవబీవన గ్రంథమాల”
యను హిందీప్రచురణమును దృష్టాంతముగా గొని
ప్రకృతము దానినే అనుకరింప దలచితిమి.

సాధారణముగా యేమతమువ్హానను భగవ
దారాధనము చేయకుండ యేకార్యమునుచేయరు.
అందు ప్రత్యేకముగా హిందువులకు ముఖ్యమైన
యాచారముగాకూడ యేర్పడినది. అందులకు
మేము ప్రథమపుష్పముగా, పరీక్షిద్విలాసము,
భక్తహృదయము, అను గ్రంథములను వ్రాసి
నట్టి శ్రీయత పుతుంబాక శ్రీకృష్ణయ్యగారిచే
యిపుడు రచింపబడిన, భక్తబీవనమును
ముద్రింపదలచితిమి. ఈగ్రంథకర్త సహజముగా
భక్తిపరులు. అప్పుడప్పుడు వారు భగవదానంద
ములో తన్మయులై పరవశత్వముచే ఆనందమును,
దుఃఖమును పొందుచుందురు. అట్టియవస్థలు
పొందుచు వ్రాయబడినది యీ గ్రంథము.
ఇందుండు సహజమైనభక్తిని పాతకులే చదివి
యానందించెదరుగాక యని వారికే వదలు
చున్నాము. ఉదారహృదయులును, భక్తులును
అగు శ్రీయత పుతుంబాక శ్రీకృష్ణయ్యగారు
తమ యీ గ్రంథమును మాగ్రంథమాలకు నొక
కుసుమముగా నొసగినందులకు వారికెంతయు
వందనములు.

ఇట్లు సుజనవిధేయులు,
సేవాశ్రమ సేవకులు.

ప్రబోధము.

ప్రోదరా! నీదృష్టి నొక్కపరి పరమేశ్వరుని
 వంకకు ద్రిష్టము. నిన్ను సృజించినది పర
 మేశ్వరుడు. నీకు గావలసిన సమస్తపదార్థముల
 నుత్పత్తిజేసి నీ కొసంగుచున్నది పరమేశ్వరుడు.
 అతడు నీ యాకలిని దీర్చికొనుటకు సమస్తరుచ్య
 ఫలముల నొసంగుచున్నాడు. నీదప్పి దీర్చికొను
 టకై మధురజలముల నిచ్చుచున్నాడు. నీ వినో
 దములకై చిత్రచిత్రములగు పుష్పముల బ్రభ
 వింప జేయుచున్నాడు. నీ సేదదీర్చుకొనుటకై
 చల్లని కమ్మతెమ్మెరల బ్రసాదించుచున్నాడు.
 రాత్రింబవళ్లు నీకొరకిన్ని సౌఖ్యముల నొడ
 గూర్చుచు, నీపై బ్రేమామృతమును గురియించు
 చున్న నీ యేలికయగు భగవానున కొక్కపరి
 కృతజ్ఞతాపూర్వక వందనము లర్పింపజాలవా ?
 అట్లు చేయజాలనిచో నీజన్మము వ్యర్థమునుమా.
 విషయసౌఖ్యముల నన్నియు ననుభవించి, ముం
 దెప్పుడో తీరుబడి జేసికొని దైవచింతనను
 జేయగలననెడి ధైర్యముతో నుండకుము. జరి

గిన కాలము నీది. జరుగుచున్న కాలము నీది. ఇకముందు జరుగబోవు కాలములో నొక్క లిప్తమాత్రమైనను నీది యనెడి భ్రాంతిలో నుండకుము. ఈ క్షణముననే నీవు మృత్యువు నోట బడుటకు లున్నదని గట్టిగా నెరుంగు దువుగదా? ఎరిగియున్నచో నీకీ యాలస్య మేటికీ? భగవంతుని గీర్తించుటకు రేపనుమాట యెందులకు? రేపురేపనుభావమున కొక్కత్రోపు నిచ్చి జైటకురమ్ము. అదిగో ఆప్రేమస్వరూపి నారాధింపుము. ఆహా! యాతడెంతటి యను రాగవంతుడు? అటు చూడుము. సంధ్యారాగ రూపమున నాతనిరాగరసము నెట్లు వెదజల్లు చున్నాడో కనుంగొనుము. కెంజాయ లలము కొని ద్విగుణీకృతశోభతో బ్రకాశించుచున్న నూత్న పల్లవయుతములగు నా వృక్షాగ్రముల వంక కొక్కపరి తలయెత్తుము. అయ్యవే నానా విధ పక్షిసంతానములు. వాని కంతములనుండి విశ్వమోహనుడగు భగవానుని విపంచీనస్వన మెట్లు బయలుదేరుచున్నదో సావధానుడవై యాలకింపుము. ఆహా! యేమి యానగాము యెంతమాధుర్యము, యెంతహాయి. యీవిశ్వ

మోహనగానము వీనులవిందు జేయుటలేదా?
 యీ గానామృతమును ద్రావి పరవశత్వమున
 నృత్యమును జేయజాలనివారు మానవత్వమును
 గోల్పోయియుండరా? ఇదిగో, యీ శుభ్ర
 జ్యోత్స్న నెన్నడైన మనసార సేవించితివా?
 ఆహా! యేమిది, సుధను గ్రుమ్మరించినట్లున్నదీ
 వెన్నెల! అదిగో, ఆ నిర్మలాకాశమును నిశ్చల
 బుద్ధితో గనుంగొనుము ప్రకాశించుచున్న
 మణులవంటి తారకలు కనుపించుచున్నవే, వాని
 నెందులకు బుట్టించెనో, యేషదార్ధములచే వాని
 నుత్పత్తి జేసెనో, అని నిలుచు స్థానమేదియో
 యాక్కపరి విచారింపుము. ఈ నక్షత్ర విచా
 రణతోనే సరిపుచ్చుకుసుమా. మనమింకను చూచి
 యానందింపవలసినవి పెక్కులున్నవి. చూచి
 తివిగదా నక్షత్రములను? వాని మధ్యభాగము
 నం దద్వితీయ సౌందర్యమును వెదజల్లుచున్న
 యాచంద్రబింబమునుకన్న లకరవుదీరగాంచుము.
 అయ్యది భగవానుని ముఖబింబముగాదా?
 అహా! ఆ బింబమునుండి ప్రకాశవంతమగు
 చల్లని యమృతకిరణము బెట్లు బయలుదేరు
 చున్నవో చూడుము. ఆ యమృతకిరణములలో

నొక్కసారి నీ యాడలుదడిపి స్నానమొనర్చి
 పునీతుడవుగము. రము, యీ దిక్కునకు దిరు
 గుము. సడి చప్పుడులేక మెల్లగా వచ్చుచున్న
 మందమారుతము ననుభవింపుము ఇదియేమియో
 యెరుగుదువా? పరంధాముని ప్రణయాలింగ
 నము. ఓహో! యేమి సౌఖ్యము! శరీరమున
 గిలిగింతలు వెట్టినట్లున్నది! ఆకరపద్మము లెంత
 పేశలములు, యెంత చల్లదనములు, ఈ యాలిం
 గనసౌఖ్యముచే నమస్తబీవులకు మైమరపు గలి
 గించి మెల్లగా సుషుప్తిని బొందించుచున్నాడు.
 నీవునుసకలబీవలోకముతో సాతురవ్వంతనిశ్రాం
 తిదీసికొని బ్రాహ్మీముహూర్తమున నీకొరకుబాడు
 చున్న శకుంతసంతతుల ప్రబోధగీతముల విని
 యానందించి నీవును జగదీశ్వరుని కీర్తిగీతముల
 నొక్కపరి యుచ్చైస్వరమున గానమొనర్చి తిరిగి
 నూతనదినమును పరమేశ్వర ప్రార్థనచే బ్రారం
 భింపుము. ఈవిధమున నీ బీవితకాలమునంతయు
 వినియోగపరుప జాలవా? యేమట్లుజూచెదవు?
 ఆడిన యాటయే యాడుచు వాడినపాటయే
 పాడుచు కాలము నెట్లు గతింపజేయుదునా యని
 చూచుచుంటివి గాబోలు? అయ్యది భ్రమ;

సాధన జేయుము, నీ కే తెలియగలదు. అదిగో
 ఆవంక జూడుము. “రామనామ మను మిథాయి
 యిదిగో రండి సుజనులారా” అని యెలుగెత్తి
 గొంతువోవున ట్లుదయమునుండి యేకరీతిగ నర
 చుచు మార్గమున వచ్చుచు బోవుచుండు వారల
 కా భక్తుడు భగవన్నామమను మిథాయిని
 బంచిపెట్టుచున్నాడు, తాను తినుచున్నాడు.
 ఎందరికి బంచిపెట్టినను నయ్యది తరుగదు, ఎంత
 తిన్నను కడుపునిండదు, తృప్తి నొసంగదు.
 ఆమిథాయిలోని తీపి మొగము మొత్తునదిగాదు.
 అదిగో ఆ వచ్చుచున్న మరియొక భక్తుని సంద
 ర్శించి ధన్యుడవుగమ్ము. “రాధారమణ మదన
 మోహన బృందావన చిన్ని కృష్ణా” అనిపాడుచు
 పిచ్చివాడై వీధివీధుల దిరుగుచున్నాడు. వాని
 యానందమును వర్ణింపదరమా? అయ్యది బ్రహ్మ
 నందము. ఎంతసేపు పాడినను ఒక్కటియేపాట,
 ఒక్కటియే మాట; అయిననేమి? ఆపాటలో పర
 మామృత మున్నది; ఆమాటలో మాహాత్మ్య
 మున్నది; ఆభావములో పరతత్వమిమిడియున్నది.
 కావున భగవన్నామమునకు క్రొత్త పాతలు
 లేవు. “రాఘవేశ్వరు చారిత్రము యెంద రెన్ని

గతులన్ వర్ణించినన్ గాల్దే" యని యాక
 కవి నుడివినట్లు పరమేశ్వరుని రీతుల గీర్తించి
 నను రసముచెడదు. ఆ గాన మమృతవాహిని;
 ఆపలుకులు ఖండశర్కరా శకలములు. ఉచ్చైస్వర
 మున భగవానునొక్కపరి నాథా! యని సంబో
 ధింపుము; మరల వెనువెంటనే నాథా! యని
 పిలువక యూరకుండ జాలవు. పిమ్మట, నాథా!
 అమ్మనాథా ! అనాథనాథా ! యని పల్లవుల
 గల్పించి పిలుచుచునే యుందువు. ఎంతసేపు
 పలికినను నాథా! యనుశబ్దమే; ఆశబ్దమున కంత
 ముండదు; దానిరుచికి పరిమాడ ముండదు;
 ఆ శబ్దమునుండి వివిధమైన గానములు బయలు
 చేరును ; అప్పు డాదివ్యగానమున మగ్నుడ
 వయ్యెదవు. ఇక నా గానమున కంతమెక్కడ?
 ఆ యానందమున కవధియెక్కడ? అనుభవిం
 పుము; ఆ యానందమును తిరిగితిరిగి యనుభవిం
 పుము; యింకను అనుభవింపుము. ఆ యానంద
 రస మెంత త్రావినను అబీర్ణ మనునది లేదు;
 యెంత గ్రోలినను కడుపు నిండదు; యెంత
 జుర్రినను తృప్తి నొసంగదు. త్రాగినకొలదియు
 మరిమరి త్రాగవలెనను నాస మిక్కుట మగు

చుండును. అయ్యది దురాశకాదా యని నిచా
 రింతువేమో? అది దురాశకాదు. దాని నిద్ది
 యని నిరూపించుటకు దగిన శబ్దములేదు. అది
 యాక దివ్యచేష్టయని చెప్పిన గొంతవర కర్థము
 సరిపోవువేమో? కావున భగవత్కథారసము
 నకు గ్రొత్తప్రపాతలు లేవను నమ్మకముతోడనే
 యెందరో భక్తు లెన్నియోసారులు గాన మొన
 ర్చిన భావములేకాని నూతన భావము లేనియు
 లేకున్నను, ఆ భావములనే తిరిగి నే నొకపరి
 యీ గ్రంథమున బాడితిని. ఈ గానమున నీవు
 గూడ పాల్గొని యానందించెదవని నమ్మ
 చున్నాను.

ఇట్లు
 భక్తాంఘ్రిరేణువు
 గ్రంథకర్త.

3

,

2

,

,

,

2

2

,

భక్తజీవనము.

— శ్రీమద్భక్తజీవనము —

౧

ఓహరీ! భవదీయ చరణకమలములకు
జోహారు భక్తజనావనా! నీ యభయహస్తము
మిక్కిలి రాగయుక్తమై ప్రకాశించుగాత.
త్వదీయ సాదారణిందములు నేత్రానందదాయ
కములై యస్థాదుల శీరముల బునీతము సేయు
గాత. నీ గజమాల మరిమరి పరిమళముల
విసరుగాత. నీ చక్రము వీర్యవంత మగుగాత.
నీ శంఖము విజయధ్వనుల నిచ్చుగాత. నీశరీర
చ్ఛాయ భక్తమయూరములకు నేత్రపర్వమై
మైమరపు గలిగించి నర్తనమును జేయించుగాత.
నమో నమశ్శ్రీమన్నారాయణా.

౨

పతితపావనా ! మున్నొక్కప్పుడీ దాసుడు
తన కష్టపరంపరలను భవదీయకీర్తిని ఛందో
బద్ధము గావించి విన్నవించె. నేటి మనోవేగము

౩

ఛందోబద్ధము గావించుటకు తానిచ్చుటలేదు. మనసున బుట్టిన తలంపు లెత్తెనను నీ కెరింగింపక తన్నదు. అయ్యది పద్యమా, గద్యమా యను శంకతో నీకు బనిలేదుగదా నాకంతకు మున్నే పనిలేదు. ఇంక నాలేఖిని కడ్డేమి కలదు? న...న

3

కృపానిలోకనా ! కాలమనంతము. అందు నా కాల మత్యల్పము. ఈ యల్పకాలమున నప్పుడే కొంత గతించినది. కడచిన కాలమున నే నేమేమియో చేసితిని. నా చేసిన కార్యము లివి యని నేనే చెప్పజాలను. ఆ కార్యము లవసరములో అనవసరములో నుడువజాలను. కాని, ప్రతిక్షణమును నీ కిప్పటి కార్యక్రమము సరియైనది కాదు. వేరొక కార్యక్రమము నేర్పరచుకొమ్మను నంతర్వాణిని వినుచుందును. దాని సంపూర్ణార్థమును మాత్రము నేటికిని తెలిసికొనజాలకుంటిని. జగదురుడ వగుటచే నీమరుగుజొచ్చితిని. నీవే దాని యర్థమును విశదీకరింపుము. న...న

౪

జేగన్నాథా ! భవదీయాజ్ఞాల్లంఘన
మొనర్చి సమస్త కార్యకర్తత్వము నాదియే
ననుకొనుచు మైమరచి మదోన్మత్తులై స్వేచ్ఛా
విహారము సేయు మానవుల పోకడల కెన్నడు నడ్డు
దగులక నీవే శరణ్యమని నమ్మి సంచరించెడి
నీభక్తులను తేవతేవకు దణ్ణమును జూపి
ఝళిపించు చుందువు. ఇదియేమి యాగడము ?
నీ యాశ్రితజనావన బిరుదమున కంతర్ధా
మిదియా? బాగు బాగు. న...న

౫

ఆశ్రితజనావనా! నీ యాశ్రితుల నీవు
చక్కబెట్టక మరెవ్వరు చక్కబెట్టెదరు? అందుల
కనియే నీభక్తుల శిక్షించియు భయపెట్టియు నరి
షడ్వర్గము సొంత బోనీయక జాగరూకుడవై,
గురుడవై పాతమును నేర్పుచుందువు. ఇతరు
లన్ననో నిన్నెరుగరు. నిన్నెరుగని వారి జోలి
నీకేల? కావుననే వారి బండి సాగనిచ్చినంత

కాలము సాగనిచ్చి పిమ్మట పాపమును ఫలవంత
మొనరించు చుందువు. అహో! నీ యాశ్రిత
జనావన బిరుదము నీకే చెల్లునుగాక. న...న

౬

కృపాసాగరా! ఒక్కొక్కప్పుడు వీధుల
వెంట బిచ్చమెత్తుకొని ఊద్బాధానివృత్తి
చేసుకొను వానిని బంగరుతోట్లలో నుంచి
యుయ్యల లూప జూచెదవు. మరొకప్పుడు సప్త
ద్వీపవసుంధరా చక్రవర్తిని సన్యాసినిజేయు
చుందువు. వేరొకప్పుడు వేదాంతశాస్త్ర పారం
గతుని వ్యభిచారినిగా జేయుచుందువు. ఇంకొక
ప్పుడు వ్యభిచారి నే వేదాంతశాస్త్ర పారంగతు
నిగా నొనరింతువు. బలీ! నీలీల లత్య
ద్భుతములు. న...న

౭

ప్రభూ! సకల జీవజంతువుల సృష్టిస్థితిలయ
ములకు నీవే కారణ భూతుడవుగదా! అందు
నొక ప్రాణి కష్టమున బుట్టి కష్టమున బెరిగి

౮

భక్తజీవనము.

కష్టముతో నంత మొందుచున్నది. మరియొకటి
కష్టసుఖముల మిశ్రమముతో గాలక్షేపము
జేయుచున్నది. ఇంకొకటి కష్టమునెరుగక కాల
మును గతింప జేయుచున్నది. ఈకార్యకర్త
త్వము నీదియేయైనచో కొన్ని ప్రాణులమీద
నీకు పగయని చెప్పక తప్పదుగదా. న...న

౪

బెగత్సభూ! నీకొకరియందు పగయు నింకొ
కరియందు దయయుగలదా? నీవు సర్వభూత
సమానుడవు. సకలజీవులకుం గలుగు కష్టసౌఖ్య
ములు వారివారి ప్రార్థనచింతములచే గలుగ
జేయు చుందువు. ప్రతిజీవికిని పురుషకారము
నిచ్చియున్నావు. దానినెట్లు వినియోగపరచిన
నట్టి లాభము నొసంగు చున్నావు. స్వామీ!
నీచిద్విలాసము నీకే తెలియవలెగాక.

౫

నిర్వికల్పా! నిత్యమును యెన్నెన్ని జీవ
రాసులో వుట్టుచున్నవి. చచ్చుచున్నవి. ఎంద

గి

రెండరో సన్నానింపబడుచున్నారు. యెందరెం
దరో శిక్షింపబడుచున్నారు. ఎందరెందరో షడ్ర
సోపేత భోజనములై మైమరచి తిరుగుచున్నారు.
యెందరెందరో త్రాగుటకు గంజిలేక మలమల
మాడుచున్నారు. సముద్రము లున్నత భూప్ర
దేశములగుచున్నవి. పర్వతములు సదీగర్భమున
గలసి పోవుచున్నవి. ప్రళయములు వచ్చుచు
న్నవి. ప్రపంచము లుద్భవించు చున్నవి. ఏది
యెట్లైనను నీ నిర్వికల్పమున కంతము లేదు.
ఆశ్చర్యమాశ్చర్యము. న...న

౧౦

న్యాయాస్యాయ విచక్షణదక్షా! బహు
పరాకు. నేనెన్నెన్నియో దోసము లాచరించి
తిని. కొన్ని యెరిగి చేసివనిగా నుండవచ్చును,
మరికొన్ని యెరుగక చేసినవిగా నుండవచ్చును.
వాని నన్నింటిని నైరించుభారము నీదియే నని
దీనుడనై మ్రొక్కుకొంటిని. ఇంకేల నన్ను
మన్నింపవు? యెందుకు దీనింపవు? న...న

౧౧

సకల జగదాధారా! నీయాధారమున
 బీనించు నన్నేల పట్టి పట్టి చూచెదవు? “సర్వ
 భర్తా” పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ” అను
 వాక్యమును పరిపూర్ణముగా నమ్మి “అన్యథా
 శరణం నాస్తిత్వమేవ శరణం మమ” యని
 నీపాదములపై బడి మ్రొక్కుకొంటి. ఇంకెల
 నన్ను కరుణింపవు? నీకేమి పగయా? లేక
 నన్ను రక్షించుట కేమైన నవధికావలెనా? లేదు
 లేదు. నీవు సంపూర్ణాధికారివి. న...న

౧౨

భక్తజనవరదా! నావిన్నపము నాలింపుము.
 నీ కృపాకటాక్షము నొక్కపరి నాపై విసరుము.
 నాయందు దయయుంచి నీయనురాగచ్ఛాయపై
 మేలిముసుంగు నొక్కపరి సడలింపుము. నీ
 యభయహస్తము నొక్కపరి ప్రదర్శించి నేత్ర
 పర్వ మొనర్పుము. వత్సా! నన్ను రక్షించితి
 నన్నతీయని పలుకు మెల్లగా నోటినుండి జార
 విడుపుము.

౧౩

కరుణానిధీ! పశ్చాత్తాపముచే నాతనువు
శోషించి దగ్ధమగుచున్నది. ప్రచండవాయు
పీడితమగు సాగరమువలె మనస్సు ఘూర్ణిల్లు
చున్నది. ఉన్మత్తునిరీతి బుద్ధి స్వాస్థ్యము తప్పి
పోవుచున్నది. ఇంకేల నను పరిశీలించెదవు?
నాగుట్టు బట్టబయలు జేసితిని. నీ కృపావృష్టిని
గురిపించి తాపము చల్లార్పవే. న...న

౧౪

భక్తకల్పద్రుమా! నాకొరికలు నదీప్రవాహ
ములవలె అత్యంతవేగమున బ్రాకులాడుచున్నవి.
నీవో, నన్ను ముకుద్రాటగట్టి కొట్టుచున్నావు.
నేను వాయువేగమున బరుగెత్తుటకు బ్రయత్నిం
చుచున్నాను. మార్గము శిలాకంటకయుతమై
కాలు కదల్చనిచ్చుటలేదు. ప్రకృతి తనలో
నైక్యము జేసికొనుటకు యత్నించు చున్నది
నేనురానని సమంకరించుచున్నాను నీ వుపేక్షా
పరుడవై వినోదమును జూచుచున్నావు. ఈ
యుదాసీనత నీకు జెల్లదు.

౧౫

సత్యసంకల్పా! నీ సంకల్ప మమోఘము.
నీవేది తలంచిన నేదికాదు? సర్వమును నీ యధీ
నము. నన్నేల యిట్లు కానివానిగా జూచెదవు?
నన్ను రక్షించుట కేలసంకల్పింపవు? నే జేయు
విన్నపము వినియు, వినన క్షేల యుపేక్షించెదవు?
నీకేమి గర్వమా? లేదులేదు. స్వామీ! అది
మదీయ పాపఫలమే కానోపును. న...న

౧౬

లోకపావనా! కాలవిలంబనమున కిక నే నైవ
జాలను. నిత్యమును పరితాపజన్యమగు నాకన్నీ
శ్మచే నీ కర్మపాద్యముల నొసగుచున్నాను.
విశ్రాంతి బ్రద్ధలగుచున్న నా హృదయు నిదే
నారికేళ శకలములవలె నీకు నైవేద్యమిడు
చుంటిని. ఆత్మజ్యోతి నెగద్రోసి నీకు నీరాజనం
బిచ్చుచుంటి. ఇంక నీ కైంకర్యం బెట్లుజేసిన
దృష్టి నొందెడవో యానతిమ్ము. న...న

౧౭

సాధుజనపోషకా! నాకు వేరెవ్వరును సహాయపడువారు లేరు. నాకష్టముల బరి మార్చుటకు జాలినవాడవు నీ వొక్కరుడవే. నన్నేల యిట్లు చులకనజేసెదవు? ఇదియేమి నీకు వినోదమా? అక్కటా నన్నెందులకింక హింసిం చెదవు? నాపగ్గె గనుంగొనుటకా? అయ్యయో పిచ్చుకపై బ్రహ్మాస్త్రప్రయోగమా? చాలు చాలు. న...న

౧౮

నిష్కళంకా! నన్నేల పరిహాసముల పాలు జేసెదవు? పిల్లికి చర్లాటము యెలుకకు ప్రాణ సంకట మనినట్లున్నది. మన సల్లాపము. నమ్మిన నట్టేట ద్రోయువానిని మరల నమ్ము వాడుం డునా? నిష్కళంక బిరుదాంకితుడవగు నీవు, నమ్మిన భక్తు ననాదరించెనన్న కళంకమున కేల యాడిజాచెదవు? నీకీ బిరుదము నొసంగిన వారిననవ లెగాని నిన్న న బనిలేదు. ఉన్న మాటాడి నందుల కులుకుజెందకుము. న...న

౧౦

౧౯

ప్రమపురుషా! జోహారు. ఒక్కొక్కప్పుడు
నీపై గోపముచే నిన్న నరాని మాటలనుచుంటినే
యని మిక్కిలి వగచుచుందును. మరియొక
ప్పుడు స్వామి! నన్ను మన్నింపుము, నాతప్పుల
నైరింపుమని ముంగాళ్ళబట్టి ప్రార్థింపుచుందును.
మరియొకప్పుడు విసివి వేసారి స్థానావువలె
భావశూన్యుడనై యుందును. వేరొకప్పుడు
యేమేమియో ప్రలాపించు చుందును. ఇయ్యది
నాయున్నాదావస్థ కాదుగదా? అయినను సంతో
షమే నీకొర కున్నట్లుడనైనను మేలేకదా? న...న

౨౦

దురితహారా! నీ చెయిదముల గనుగాని
నిను దృష్టిపరచునట్లు సంచరించుటకుం దగిన
తత్త్వబోధల నాకేగులువులును జేసియుండలేదు.
పర తత్త్వబోధ నొనరించు వేదశాస్త్రాదుల
రూపమే నేనెరుగను. నిన్నొకప్పుడు రూపరహి
తుడనియు, అవాఙ్మానస గోచరుడనియు, నిర్వి
కల్పుడనియు, మరి యొకప్పుడు దివ్యమంగళ

౧౧

స్వరూపుడనియు, అర్చావతారుడనియు, సిద్ధ
సంకల్పుడనియు, వక్కాణించు చుందురు. ఇం
దేది సత్యము, యేది యసత్యము? న...న

౨౦

దివ్యమంగళ స్వరూపా! సాష్టాంగ వందన
ములు. నీ రూపమును నీ దివ్యవిలాసమును
గురించి యెవ్వరెట్లనిన నట్లందురుగాక. నేను
మాత్రము నాడు నీకృపచే దర్శించిన శుద్ధ
స్ఫటిక సంకాశమగు మేనితో శంఖచక్రగదాది
చిహ్నిత మృదుహస్తములతో, కమ్మతావుల
నెగజిమ్ము పుష్పదామాలంకృత గళముతో,
కెందామరల నధఃకరించుచున్న పదద్వయ
ముతో, చిరునవ్వులు చెలరేగు మోవితో,
పూర్ణిమశశాంకునికి బుద్ధిజెప్పు మోముతో,
విలసిల్లు నీదివ్యమంగళ రూపమును నాహృదయ
పీఠమున బ్రతిష్ఠించి పూజించుచుంటిని. న...న

౨౧

సర్వరూపా! విశ్వమంతయు నీరూపమే
కదా? ఇందు నీ రూపముకాని దేది? “నావిష్ణుగి

౧౨

భక్తజీవనము.

స్పృధీవీపతిః” యని చెప్పబడుచున్న చక్రవర్తి,
కూలి దొరకక కుములుచున్న బడుగువాడు,
పరనిద్యా ప్రపూర్ణుడగు పరమహంస, ధన
సంపాదనా తత్పరుడగు దారిదోపుకాడు, జగ
న్మోహిని యగు సుందరాంగి, నేలకు జారు
చున్న శల్యరాశియగు వృద్ధనారి, వేయేల,
సకల చరాచరములును నీ రూపములు. ఇందు
నీ రూపముకాని దేదియును లేదు. న...న

౨౩

దీనజనశరణ్యా! తాపత్రయ జన్యములగు
దారుణకృత్యములలో నన్ను దగుల్కొన నీయ
కుము. నా యాశాసాశమును తుత్తునియలుగా
నొనరింపుము. అరిష్టడ్వర్గమును నాకు మిత్ర
వర్గముగా నొనరింపుము సత్యదయా శౌచాది
గుణములచే సంయమి నై భవదీయ పాదభక్తిని
విడువక బీవించున ట్లనుగ్రహింపవే. న...న

౨౪

దీనబంధూ! ప్రతిక్షణమును మహాయుగ
ముగా దోచుచున్నది. ప్రతిదినమును దుర్దిన

౧౩

ముగా నగపడుచున్నది. ప్రతిరాత్రియు కాళ
రాత్రివలెభయపెట్టుచున్నది. ఇట్లెన్నెన్నియో
సూర్యోదయ సూర్యాస్తమయముల గ్రమి
యింప జేసితిని. అక్కటా! యీదీనహృదయ
మున నింక సౌఖ్యబీజమును నాటుటకు తావే
లేదా? స్వామి! బీజావాపనకు నేడే మంచి
ముహూర్తము. న...న

౨౫

కరుణామయా! నీ కరుణాగుణ మేభక్తునకైన
గుత్తుకు యిచ్చియుంటివా? లేక నీయం దది సం
పూర్ణముగా నశించిపోయెనా? లేకున్న నిట్లు
వాపోవు భక్తుని యింతకాల మిట్టి నిర్దయతో,
నిర్దాక్షిణ్యుడవై హింసించుట సంభవించునా?
అయ్యో! నిన్ను యాచించుట యెండమా
వుల నుదకము యాచించుట వంటిదగు చున్నది.
నీహృదయ మింత కఠినమని యెరుగక మోసపో
తిని. న...న

౧౪

భక్త చీవనము.

౨౬

జ్ఞానదాయీ! ఆకసము నిరిగి తలపై బడు
చున్నను చలింపని ధైర్యమును కష్టపరంపరలు
చుట్టుముట్టి బంధించుచున్నను పట్టునిడువని
ధార్మికత్వమును, నన్ను ద్వేషించి నా కపకార
మును దలపెట్టు మానవునైనను కోపింపని ప్రేమ
గుణమును, సమస్తమును నీదియేకాని నాది
కాదనెడు నిరహంకార భావమును, పరధన
పరకాంతాదులయం దుపేక్షయును, పూజ్యుల
యెడ పరిపూర్ణ నిధేయతను, అచంచలమైన భవ
దీయ పాదభక్తిని నా కనుగ్రహింపవే. న...న

౨౭

చిదానందమూర్తీ! నీ వానందమయ
మూర్తివి. నీచే నిర్మింపబడిన భౌతిక ప్రపంచ
మానందమయము, నీ విలాసము లానందమయ
ములు, నీ సంకల్పము లానందమయములు.
నీకృతమగు సృష్టి స్థితి లయము లానంద
దాయకములు. నీ సంబంధముగల ప్రతికార్య

౧౫

మును ఆనందరూపనే. దుఃఖములు నీ మాయా
కల్పితములే కాని సత్యమైనవి కావు. న...న

౨౪

నాథా! భవదీయ గాథాలింగన మొక్కపరి
చూరగొననిమ్ము. ప్రాణపతీ! త్వదీయ మృదు
శీతల కరస్పర్శానంద మొక్కసారి నాకొసంగి
నంత మాత్రమున నీ గొప్పతనమునకు లోటు
వచ్చునా? నీవు దీనులయిండ్లలో వసించుచుందు
వని పెద్దలు వచించెదరే, అది రిత్తమాటయా?
కాకున్నచో నాయాక్రందనమును నీవేల విని
పించుకొనవు? స్వామీ! యిక నీతాపము చల్లార్చు
రదు. ప్రావృణ్మేఘమువలె నీ కృపావృష్టిని
గురిపించి నా తాపము చల్లార్పవే. న...న

౨౫

విశ్వరూపా! నిను బ్రసన్నుని జేసికొనుట కై
వ్రతము లాచరించుట నాచేత గాకున్నది.
తపములంతకుమున్నే చేయజాలను. సుస్థిరుడనై
నీమూర్తిని నేవించుదమన్న సంసారజంజాటము
పైకొని పచ్చుచున్నది. వేదవేదాంగముల నేరిచి

నీను దెలిసికొందమన్న కాలమననుకూలముగా
నున్నది. సర్వసంగపరిత్యాగి సగుటకు దగిన
దార్ధ్యము కనుపించుటలేదు. నీయందలి కాంక్ష
మాత్రము నను విడువకున్నది. ఏసమయమం
దైనను నాథా! యని నిలపించుట దక్కవేరొక్క
మార్గము నాకు గోచరించుటలేదు. ఈ దాసు
నెట్లు కాచెదవో యింక నీ చిత్తము నాథా
గ్యము. న...న

30

విశ్వాత్మకా! నాయందు పసితనముననే
భవదీయభక్తి బీజముల నాటితిని. నీదర్శన
కాంక్షోత్సాహిని జేసితిని. నీ యాజ్ఞలకు బద్ధు
నిగా నొనర్చితిని. స్వాతివానకు ముత్యపు చిప్ప
వలె నీ కృపావృష్టికై నోరు తెరచుకొని నిరీ
క్షించునట్లొనర్చితిని. మేఘము లావరించినట్లు
స్వప్నమును గనుచుంటినే కాని వర్షము వర్షిం
పదు. అనుకూల వాయువు లెప్పుడు వీచునో
యెప్పుడు వర్షించునో నాకు దెలియకున్నది. న

30

అశ్రుత పారిజాతా! నీచేతకాని దేదియు
నిన్నాశ్రయింపలేదు. నన్ను సామ్రాజ్యాధిపు
నిగా నొనర్చువని కోరుటలేదు. రూపవయా
వంతునిగాజేయ యాచింపలేదు. చిరకాల జీవు
నిగాజేయ ప్రార్థింపలేదు. పండితునిగా జేయ
నర్థింపలేదు. నిన్ను నే గోరిన దొక్కటియే
గదా! అది నీ వెరుగనిదికాదు. దానిని మరల
మరల నానోటినుండి నీకేల వినిపింపవలెను ?
న...న

31

బెగద్వంద్యా ! విన్నిష్ఠైంతకాలము స్తోత్రము
జేయవలెను ? జీతబత్తెములు లేని యీ కొలువు
నాకేల యంటగట్టితివి ? అంటగట్టితివిపో, ఒక్క
నాడైన నీ దీనునిపై నీ క్రీగంటి ప్రసారమును
విడువగూడదా ? అదియేమి దోసమా ? నా
సేవలు నీ కనంగీకారములైనచో నొక్కపరి
మోమోటము విడిచి గట్టిగా జెప్పగూడదా ?
అయ్యో ! నన్నేల రెంటికిం జెడిన రేవనిగా

౩౨

జేసెదవు ? నీకీ మూకీభావము కూడదు కూడ
దని గట్టిగా జెప్పచుంటిని. న...న

33

రక్షకా ! కాళ్ళబడిన పాము కరవక విడు
చునా ? అట్లే నీ కాళ్ళబడిన నేను నిన్ను విడువ
నని యేల యెరుంగవు ? నీ భక్తిబీజము నాయం
దంకురించిన లగ్నము స్థిరలగ్నము. ఆ లగ్న
బలమును పేలవము జేయ నీ తరముగాదు.
స్తుతించియో, తపించియో, శపించియో యెట్లై
నను సరియే నీ కృపామృతమును పితికి తీరెదను.
ఇది గర్వమనుకొనుము, మద మనుకొనుము,
అహంకార మనుకొనుము వానితో నాకు బని
లేదు. నాకు గావలసినది నీ కృపామృతము.
దానికై నేనేపనినైనను జేసి తీరెదను. పాపి
మాం. న...న

34

ప్రణామలయా ! కాల మనంతవేగమున నడచి
పోవుచున్నది. దినములు, మాసములు, సంవత్స

భక్తజీవనము.

రములు ఒకదాని వెంట నొకటి పరుగెత్తుచున్నవి. నిత్యమును, రేపురేపని నీ కృపావృష్టికై యెదురు జూచుచుంటిని. ఇంక నిజైన్ని దినములు గడవ గలను? నేను మాటి మాటికి “భిక్షాందేహి” యని యాచించుట దక్క నీ నోట బ్రత్యుత్తరము వినజాలకున్నాను. అబ్బా! నీ వెంతటి మానివైనను ఒక్కమాటనుడువగూడదా? న...న

౩౫

సర్వశక్తి! సంపూర్ణమగు నీ యనుగ్రహమును నాపై జూపి నన్ను సర్వేంద్రియ నిగ్రహ శక్తి మునుగునిగా నొనర్చుము. ధర్మాధర్మ విచక్షణలేక ప్రాకులాడుచున్న నా బుద్ధికి బుద్ధి జెప్పము. ఏ గాలికి నాయాటయాడు గాలి పడగవలె చంచలమై పరుగులెత్తుచున్న నా మనస్సును పట్టి బంధించి చెప్పినట్లు జేయు సేవ కునిగా నొనర్చుము. అట్లు గాకున్నచో నా జీవితము వ్యర్థమగును. ఈపాటి కృప నాపై జూపింపవే. న...న

౩౬

ప్రమతి ! నీవు తండ్రిని, నేను బిడ్డను.
నే జేయు పనులలో నీ కసహ్యమైన వనేకము
లుండవచ్చును. ఆ కారణముచే నన్ను దూర
మనిగా నెట్టివేయుటకు నీమనసెట్లాప్పుచున్నది?
పుత్రుల లోపములను సవరించి సోషించు
భారము తండ్రులదేగదా ? అట్టి వాడవు నీవే
యనాదరించిన నింక రక్షించు వారెవరు ?
తండ్రి ! నా వక్రగుణముల బోకార్చి నను
రక్షింపుము. న... న

౩౭

భువనభర్తా ! నమస్కారము. నాథా !
నా జీవితము నేల మాటిమాటికి క్లిష్ట పరిస్థితు
లలో నిరికించి పరిశీలించెదవు ? నీ పరిశీలన
మెక్కువైన కొలదియు నా పట్టుదల మరింత
విజృంభించునే కాని నిన్ను విడువదు. నీవు
చేయి పట్టుకొని యుండిన నేను చూరు పట్టుకొని
వ్రేలాడెదనే కాని నీ కొలువుకూటమును దాటి

౨౧

భక్తజీవనము.

పోవుట వట్టి కల్లు. ఈ దాసుని విడిపించుకొనుట నీచేతగాని పని. రవ్వంత నీనామామృత రసాయన మును చవిగొన్న భక్తుడు, అల్పమో, అత్యల్పమో నీ ప్రసత్తి యోగము ననుష్ఠించిన సాధకుడు, విడిలించిన మాత్రముననే నిన్ను విడుచు ననుకొంటివి గాబోలు? ఎంతటిమాట! దాసుని విడిపించుకొనుట నీ తరముగాని పనియని నీ వెరుంగవు గాబోలు? న...న

౩౮

కల్మషరహితా! నీ దివ్యలీలల జెలిసికొని నిను నుతించుటకు ప్రహ్లాదాది భక్త బృందమే చాలనప్పుడు, నే నెంతవాడను? ఎప్పుడో జన్మింపబోవు శిశువులకప్పుడే స్తన్యమును నిర్మించి యుంచు చుంటివి. శిలాగర్భమున నున్న కప్పకు జీవనాధారమగు ఆహారపానీయముల నాస్థలము ననే సృష్టించుచున్నావు. ప్రావృట్కాలము వచ్చియు రాకమునుజే సర్వసస్యోపయోగమగు వర్షమును గురిపించు చున్నావు. ఆహా! నీ లోకనేవ వర్ణనాతీతము. నీ ప్రేమ నిరుపమా

నము. నీ వాత్సల్య మనంతము. నీ క్షీర్తి
యజరామరము, న...న

౩౯

సుగుణనిధీ ! ఏ దిక్కుబరికించి నను నాకా
ధారభూతము నీ వొక్కరుడవె దక్క వేరెయ్యె
దియు గాన వచ్చుటలేదు. ఈ భావము నా
నాటికి వేరూని నాటుకొనుచున్నది. బంధు
వులు గలరు, మిత్రులు గలరు, భృత్యులు గలరు.
కాని యీ బంధుమిత్రతాది నామములు మా
యా కల్పితములే కాని వాస్తవములని తోచుట
లేదు. వారివల్ల నా కయ్యెడి కార్యములు
మృగ్యములు. నాధా ! శరణాగతుడను. పాహి
మాం పాహిమాం. న ...న

౪౦

ప్రమేశ్వరా ! నీ చేయు కార్యములు
మాబోంట్ల కూహితములు. ఏకార్య మెందు
లకు జేయుచుంటివో యూహింప నశక్యము.

౨౩

భక్త జీవనము.

అస్సదాదుల బుద్ధి కొక్కప్పుడు సౌఖ్యవంత
ముగా గోచరించు నీ చెయిద మొక్కప్పుడు
భయంకర కష్టాంతముగా బరిణమించుచున్నది.
మరి యొకప్పుడు, భయంకర కష్టములతో
బ్రహ్మరంభమైనట్లు తోచెడి కార్యము పరిపూర్ణ
సౌఖ్యాంతముగా బరిణమించు చున్నది. ఆరంభ
మొకరీతిగ ముగింపు మరియొక రీతిగ యెందు
లకు జేయు చుంటివో, యెవ్వరి కెరుక ? ఈ
తర్కములతో నాకేమిపని, నీవెట్లు జేసిన నట్లు
సంచరించుటయే నాపని. న...న

౪౧

అజ్ఞానతిమిరభాస్కరా ! జోహారు. ఒక్కొక్కప్పుడు
జ్ఞాన మనెడు కారు మబ్బులు
దట్టమై పెనుగొండలవలె వ్యాపించి యంధకార
బంధురముగా నొనరించు చుండును. మరల
వెనువెంట నీనామసంక్తే రన మనెడు ఝంఝా
మారుతము సోకి నంతనే తన్నేఘములు దూది
పింజలవలె దిక్కులకు బరుగు లెత్తుచు వెలుగు

౨౪

నొసంగు చుండును. స్వామీ ! యీ నిమ్మొ
న్న తస్థానమునబడి నే నిక నడువ జాలను. నా
నాటికి నాసామర్థ్య మడుగంటు చున్నట్లున్నది.
నాకు శా శ్వ త జ్ఞా న జ్యోతి నొసంగి నన్ను
దీవింపవే. న...న

౪౨

చిద్రూపకా ! దిక్కు లంధకార బంధుర
ముగా నున్నవి. మార్గమును తెలిసికొన జాల
కున్నాను. కాలు కదల్చలేకుంటిని. వెలుగు
జూపించెడి యాత్మీయు లెవ్వరును లేరు. ఇయ్యది
నాకు ప్రళయకాల రాత్రివలె యత్యంత భయం
కరముగా నున్నది. హృదయము బద్దలగు
చున్నది. నా లోని ఛైతన్యము పూర్తిగా నశించి
పోయిన ట్లగపడుచున్నది. నాధా ! నా కిం
కేది తెరవు ? నేనీ యంధకారమున సమసి
పోవలసినదేనా ? యెంతకాలమిట్లు పగ జూపె
దవు ? యెప్పటి కీ నిర్భాగ్యుని దరి జేర్చు
కొనెదవో ? న...న

౨౧

౪౩

భక్తచింతామణీ ! నన్ననాదరించి చులు
కన జేయకుము. లోకము నన్ను జూచి నన్విన
నవ్వుగాక. వ్యర్థునిగా భావించిన భావించుగాక.
అయ్యోగ్యుడనని యెంచిన యెంచుగాక. వానితో
నాకు బనిలేదు. సకల శుభ ప్రదాయకుడవు,
సమస్త జ్ఞానదాతవు, నీవుంటివని నీపై గొం
డంత యాస పెట్టుకొని కాలము గడుపుచుంటిని,
నీటముంచెదవో పాలముంచెదవో నీ చిత్తము.

న...న

౪౪

బ్రగన్నతా ! దీనజనరక్షకుడవను నీ కీర్తి
ద్విగిగంతములకు వ్యాపించి గింగురుమని ప్రతి
ధ్వనించుచున్నది. అట్టి నీ కీర్తి గీతముల విని
యుండుట చేతనే యేనాటికైనను నీ కృపారస
మును గ్రోలగల ననెడి పేరాసచే జీవించు చుం
టిని. కాలవిలంబనమైన కొలదియు నా యాస
లడుగంటు చున్నవి. స్వామీ ! నీ కీర్తి చరిత్ర
విశ్వసనీయము కాదా ? అయినచో నన్నేల

రక్షింపవు? నూరు నోములఫల మొక్కరంకుతో
బోయె నన్న ట్టేల జేసెదవు? తండ్రీ! దరి
జేర్చుము. ఇంకను నిరీక్షించుట నా చేతగాని
పని. చేతనైనంత వరకు నిరీక్షించితిని. అబ్బా!
యింకను కాలయాపనమా! చాలుచాలు. న...న

౪౫

ప్రియదుద్ధారకా! నీ కృపారసమును చని
జూడని యీ దుర్భర బీవితము నింక సాగింప
జాలను. సాగించెదనుచో యీ నిర్భాగ్య
బీవిత మే పరమార్థమును సాధింపగలదు? నిరంత
రమును, చివికి బీర్ణించుచున్న హృదయముతో
ప్రోషితభర్తృకవలె యింకెన్ని నాల్గిట్లు కృశించి
బీవింపగలను? నాధా! యీ జన్మమున నింక
నీ ప్రణయాలింగన సౌఖ్య భాగ్యము నాకు లేనే
లేదా? అయ్యో! యిట్టి నిరర్థక జన్మమేల
యెత్తించితిని? న...న

౪౬

స్వామి! నీ కొరకు నిరీక్షించి నిరీక్షించి
నా గ్రుడ్లు క్రుంగి పోవుచున్నవి. నిను గీర్చించి

భక్తజీవనము.

కీర్తించి కంఠము నన్నగిల్లుచున్నది. నీ ప్రణ
యామృతపానమునకై గ్రుక్కిళ్ళు మ్రింగి
మ్రింగి నో రెండుకొని పోవుచున్నది. అబ్బా!
యింకెట్లు నిన్ను వశీకరించుకొందును. నాధా!
యని విలపించుట దక్క నిను వశీకరించుకొను
నూతన తంత్రము లేవియు నే నెరుగకుంటినే.
అక్కటా! నే నేమి చేయగలను? నోటిలో
నుంచుకొన బోవు ఫలము నీటిలో బడినట్టెనది.
న...న

౪౭

బిగన్నియంతా! ప్రపంచమున దైవోప
హతుడైన దాసుడు కూడ గలడా? యెంత
కాలము నిన్ను యాచించినను ఫలము గానక
విలపించుచుంటినే, ఇట్టి యాశ్చర్య మెందైన
గలదా? ఇచ్చెద ననిగాని యీయ ననిగాని
నుదువక త్రిప్పుచుండెడి దాత యెక్కడనైన
గలదా? ఇట్టి విపరీతపరిణామము నీ యం
దేల యంకురించినది? అక్కటా! నా పాప
మంతటి కఠినతరమైనదా? అయ్యయో! నే

అ

నింకేమి చేయగలను ? యెట్లు మనగలను ? నాకు
దిక్కు జూపింపవే! న...న

౪౮

ధర్మరూపా ! నానాటికి నాకు నా శక్తిపై
విశ్వాసము పూర్ణముగా నశించి పోయినది.
నాకే కార్యసాధనకై నను శక్తి నీ వలన వచ్చు
చున్నది. ఆహారము నీ వలన నుద్భవించు
చున్నది. సౌఖ్యము నీ వలన కలుగుచున్నది.
శ్రీ నీవలన బయలుదేరు చున్నది. ఇం దేది
యైనను యేనాడు నాది యని భావించెదనో ఆ
నాడే నే నశక్తుడనై పోవుచున్నాను. దీని కింత
కన్న వేరు సాక్ష్య మేమి కావలెను ? తండ్రీ !
బుద్ధి వచ్చినది. సమస్తమును నీదియేకాని నా
చేతనైన దెద్దియును లేదు. న...న

౪౯

ఈశ్వరా ! నీ జగన్నాటకశాల యందు
నన్నొక పాత్రధారినిగా జేసితివి. నీవు
జూడు చున్నాను. ఎంత కాల మాత్ర

భక్తచీవనము.

హాస్యపాత్రగా నాడించుచుంటివే కాని యుత్తమ
పాత్రధారణాభాగ్యము నాకు లభింప జేయ
కుంటివి. ఆడిన యాటయే మరలమరల నాడు
టకు వినుగెత్తు చున్నది. ఇంక నీ పిష్టపేషణ
మును నే జేయజాలను. నూతనత్వాభిరుచి
మొండగు చున్నది. ఈ యుద్యోగము నుండి
నన్ను దొలగింపవే. న... న

౫౦

భవతరణా ! నన్నీ సంసారారణ్యములో
దిగవిడచితివే కాని నే నెట్లుంటినని యొక్క
నాడైన బరామర్శింపవు. అక్కటా ! యెటు
జూచినను ఘోరారణ్యము, ఏ వైపు చూచినను
కరకురాళ్ళు, ఏ దిక్కుజూచినను ముండ్రపాదలు,
ఏ వంక జూచినను క్రూరమృగఘీంకారములు,
అయ్యయో ! ఒక వైపున కార్చిచ్చు గ్రమ్ము
కొని వచ్చుచున్నది. బైట బడుటకు మార్గము
ఇంక నీనామసంకీర్తనమే నాకు శరణ్యము.

౧౦

సర్వేశ్వరా ! ని న్నెలుగెత్తి యాహ్వానిం
చుటేగాని, నీకు స్వాగత మిచ్చి పూజించుటకు
దగిన వస్తు సముదాయ మెద్దియును నావద్దలేదు.
నాధా ! నీ యాగమన కాలమున నేను నీ
కిచ్చు బహుమానము హర్షాశ్రు బిందువులు. నీ
కొరకు గల్పించు వినోదము లున్నాదన్యత్యము,
గద్గదరుతితో గూడిన భవదీయ నామసంక్లీర
నము, పులకిత దేహరోమాంచము. ఇవియే నే
జేయగల సపర్యలు. వీని నాదరించెదవో
యనాదరించెదవో నీ చిత్తము. న...న

౧౧

శాంతమూర్తి ! ఇంక నీదయ నెన్నటికిని
సంపాదింపలేనని గట్టి నిరాశ జేసికొంద మన్నను
నాటి నిద్రావస్థలో విస్పష్టముగా దర్శించిన నీ
యభయ హస్తము నన్ను నిరాశ జేసి కొన
నిచ్చుటలేదు. నాధా ! నాటి నీ సందర్శనము
తథుక్కున మెరపు మెరసి నట్లాయెనే,

భక్తచరణము.

అక్కటా ! నాడు నే నేల గాఢ నిద్రా పర
వశుడనై యుంటిని. రవ్వంత జాగ్రదవస్థలో
నున్నచో నా బాసూపాశములతో నిన్ను గట్టి
వైచి యుందునుగదా ! ఆ సమయమున నీ
మాయ నన్నేల గప్పవలె ? అయ్యయో !
నిర్భాగ్యుడనైతిని. రక్షింపవే. న...న

౫౩

అవాఙ్మానసగోచరా ! భవదీయ పాద
భక్తిని సంపాదించిన భక్తున కెందైన నపజయము
గలదా ? అట్టి చరిత్రను నే నెన్నడును విని
యుండలేదే ? అట్లయిన నేను మాత్రము నిరాశ
జెందనేల ? నిశ్చయముగా నే నేనాటికైనను
నీ కృపారసమును గ్రోలి తీరెదను. అది దాచి
యుంచుట నీ వలన గాదు. నా పరితాపాగ్ని
జ్వాలలు బయలుదేరి నీ చుట్టు ముట్టినప్పుడు
నీ వెట్లు చలింప కుండెదవో చూచెదగాక. న...న

౫౪

విశ్వోపాస్యా ! నీ యుపాసనా బల
మమోఘమని గట్టిగా నమ్మి యుండుటచేత నే

యింతవర కెట్టి కష్టమునైనను లెక్క జేయక
కాలమును కందుకమువలె దొర్లించి వ్రేచితిని.
ఇప్పుడాకాల మేలనో వెనుదిరిగినది. దీనికిం
దగిన యుపాయము మరీ యొక్కటి నాకు
గోచరించుటలేదు. ఎట్టి కష్టముల యందైనను
నాథా! యని నిన్నెలుగెత్తి పిలచి నా కష్ట
సౌఖ్యముల నీకు విన్నవించి యిన్ని కన్నీళ్ళు
నీ కర్ణుల మిచ్చి సంతనే నా భారమంతయు
జారిపోయి నట్లయ్యెడిది. నేడు నా కా యుపా
సనాబలములేదా? లేకున్న నాసౌఖ్యమున కిది
చరమదశయా? నా జీవితచరిత్రకు ఫలగ్రంథ
మిట్లు రచించియుంటివా? అక్కటా! నిన్ను
విడచి మరెవ్వరి బ్రార్థింపవలెనో నాకు దోచ
కున్నది. ఇంక నీ జీవచ్ఛవము నేమి జేసికొనె
దవో నీ చిత్తము. న... న

గీగీ

ప్రియమయా! సారవిహీనములైన యీ
సమస్త కార్యములకు స్వస్తిజెప్పి సర్వకాల
సర్వావస్థలయందునను త్వదీయ పాదసేవ జేసి

భ కతీవనము.

కొనుచు బ్రహ్మానంద సాగరమున నోలలాడున
ట్లనుగ్రహింపుము. ఇప్పుడు నాకెన్నియో నిరుప
యోగములని, అనర్థకములని తోచెడి కార్య
ములు బలవంతముగా నామెడకు సాశములవలె
జుట్టుకొను చున్నవి. తండ్రీ! అట్టివానిని నాదరి
జేరనీయకుము. న...న

౫౬

విశ్వస్యజా! నీచే సృజింపబడిన యీ యనంత
ప్రపంచమునం దీదాసు డొక్కడే నిరుపయోగి
వలె గన్నట్టుచున్నాడు. కామ్యకర్మ గానిమ్ము,
నిష్కామ్యకర్మ గానిమ్ము, యేదియో యాకటి
చేయక తప్పుటలేదు. అది యెందులకు జేయు
చుంటినో నాకర్థమగుటలేదు. చేసెడికర్మయందు
నాకు తాహములేదు, దృష్టిలేదు. ఇది యెందు
వలన నిట్లు జరుగుచున్నదో నాకు తోచక
యాకొక్కక్కప్పుడు గజిబిబి పడుచుందును. కర్మ
పరతంత్రుడను గాకుండనుండలేను, దాని నుత్సా
హముతో జేయజాలను. తండ్రీ! యీసంకటస్థితి
నెడబాపవే. న...న

౫౭

ప్రతిహారా! ఒక్కొక్కప్పుడు త్సహముతో,
 గట్టిపట్టుదలతో, అత్యంత ధైర్యముతో నాధ్యా
 త్మిక జీవనమనెడు పర్వతాగ్రముపై నెక్క బ్రయ
 త్నించుచున్నాను. వేవేగమున గొంతవర కెక్కి
 కాలుజారి పడుచుంటిని. శిలాఘాతములచే నొడ
 లంతయు రక్తమయమగుచున్నది. శరీరములోని
 ప్రతిభాగమును నలిగిపోవుచున్నది. తిరిగి
 మొదటి స్థాపామునకు జేరుకొనుచున్నాను.
 విసుగుజెందక మరల ప్రయాణమును సాగించు
 చున్నాను. తిన్నగా కొంతవర కెక్కునప్పటికి
 కంటకావరణము ముందునకు బోనిచ్చుటలేదు.
 విసివి వేసారి చచ్చుబడిన పాదములతో మెల్లగా
 జారిజారి యెచ్చట బయలుదేరితినో యచ్చటికి
 జేరుకొనుచున్నాను. ఈ తీర్థయాత్ర నింక నిర్వి
 ఘ్నముగా సాగించుట కుపాయము నాలోచిం
 పవే. న...న

౫౮

అద్యంతరహితా! నీ కాద్యంతములు లేనట్టులే నాపాపఫలమునకు గూడ నాద్యంతములు లేవా? ఉన్నచో నీకృపారస పానమునకై యింత కాల మేల నిరీక్షింపవలసి యుండును? నిజముగా నీవు నావాడవైనచో నా పాపములతో నీకు పని లేదు. ఇదివరకెందరిపాపులను నీవు దివ్యులనుగా జేయగలిగి యుండలేదు? నాపాపమంతటి హేయమైనదా? నాధా! యింక నేనీ యాలస్యమును సహింప జాలను. నీ ప్రణయామృతము నొక్క ముడి గ్రుమ్మరింపజే. న...న

౫౯

భక్తజన పరతంత్రా! నిన్ను మెప్పించి వశీకరించుకొనుటకై నీవు నాకొసంగిన సర్వశక్తులను, సకలోపాయములను, వినియోగ పరచి ఫలముగానక విలపించు చుంటిని. ఇంతటితో నీ సేవ మానుకొనెదమన్న నా యంతరాత్మ దాని కంగీకరించుటలేదు. తిరిగి వేరొక యుపాయ

మూలోచింప జాలక ముగ్ధుడనై పోవుచుంటిని.
హృదయావేగము చెప్ప నలవిగాకున్నది. దాసో
హమని పాదముల బడుచుంటిని. అణగదొక్కి
తివా, నీపాదఘాతముచే పనితృడనయ్యెదను.
లేవనెత్తితివా, నీ శీతలకరస్పర్శానంద మనుభ
వించుచు సౌఖ్యసామ్రాజ్యము నేలగలను. న...న

౬౦

దాసపోషకా! దాపరికము లేక నాజీనితా
వస్థ సంతయును నీకు విశదీకరించితిని. ఇంక
చర్చితచర్చణమును జేయజాలను. చేసిన ప్రయో
జనమేమికలదు? నిరంతరమును కుక్క మొరగి
నట్లు మొరగుచున్నచో నీకేమి కోపము గలు
గునోయని భయమగుచున్నది. ఇంక నీదాసుడు
మార్గము నెరుగని గ్రుడ్డివానివలె, ఉపాయమెరు
గని మూఢునివలె, మాటలురాని మూగవలె,
భావములేని స్థాణువువలె నిలువవలసినదేనా?
అన్యాయ మన్యాయము. న...న

౬౧

ప్రభాకరా! నాభక్తిని పరిశీలింపనెంచి, నా

భక్త చీవనము.

శీలమును సవరింప నెంచి నన్ను మాటిమాటికి
సంకటావస్థలో నిరికించు చుంటిని గాబోలును?
నీ యగ్నిపరీక్షకు నేనింక తాళజాలను. నీకృపా
రసపానమునకై క్షణమొక మహాయుగముగ గడపు
చుంటిని. ఈ ప్రతిక్షణమహాయుగముల గడపుట
కింక నాకు శక్తిలేదు. నానాటికి నాకీ నిస్సార
జీవితముపై రోత పుట్టుచున్నది. ఇంతటితో
నా జీవితమును పరిసమాప్తి నొందించినచు
ధన్యుడ నయ్యెదను. న...న

౬౨

అవ్యయా! నా హృదయ సింహాసనమున
నిన్ను బ్రతిష్ఠించు కొంటిని. నే జేయు సమస్త
కార్యములు నీకు విన్నవించుకొను చుంటిని.
నీ యాదేశ మెట్లువచ్చిన నట్లు జేయుచుంటిని.
నీ యాజ్ఞకై నిరీక్షించుచుంటిని. సర్వవిధముల
నిన్ను మెప్పింప బ్రయత్నించుచుంటిని. దుర్బలు
డను, ఇంక నేనేమి చేయ గలను నా శక్తి నీ
వెరుంగనిది కాదు. చచ్చినవానితో సల్లాపము
లాడెదవేల? న...న

౬౩

వరదా! నిను నమ్మినందులకు ఫలముగా
గంభీరహృదయముతో కష్టసహిష్టుడనై బీనించు
నట్లు వరమిచ్చి యుంటివి. అందుచే నాయందే
యెన్ని కష్టములనైన ద్రోయుదువుగాని, నేనే
తమ సౌఖ్యసాధన వస్తువునని నమ్మియున్న వార
లకు మాత్రము నావలన గష్టములు కలుగకుండు
నట్లునుగ్రహింపుము. ఆపాటి యనుగ్రహము
నీవు చూపించినచో పిమ్మట కష్టము లనుభ
వించుటకు నే నుంటిని. కాచుటకు నీవుంటివి.
తుదకెత్తెన నట్లొగాక. న...న

౬౪

నిరంజనా! దినదినమును నాహృదయస్పందన
మత్యంత నుగుచున్నది. పని చేసి చేసి యల
సటచే నెప్పుడో హఠాత్తుగా నాహృదయ
మాగిపోవునట్లగపడుచున్నది. నాధా! యింక నీ
ప్రణయసౌఖ్యమునకై నిరాశ చేసికొనవలసిన
దేనా? కానిమ్ము, ఆఖ్యాతిని నీవే సంపాదించు
కొనుము. నేను మాత్రము పరమేశ్వరుడు చేసిన

భక్తజీవనము.

బైరాగినని వాడవాడల దిరిగి చాటించి చెప్పె
దను. ఈ దుష్కీర్తి నెట్లు బాపుకొనెదవో
చూచెదగాక. న...న

౬౫

భవవిదూరా! ఎంతటి దూరదృష్టి కైనను
తుద మొదలు కనుపింపని భవసాగరమున శరీర
మనెడి ఈయోటినావపై నెక్కి ప్రయాణమును
సాగించుచున్నాను. ఈ యోటినావ తప్పు
గాలిచే వెల్లికిలబడి మునిగిపోవునో, సముద్ర
గర్భముననున్న పర్వతాగ్రమునకు డీకొని బద్ద
లగునో తిమింగిలములచే మ్రింగబడునో,
ప్రచండవాయు పీడితమై యాకసమునకే లేచునో
యని భయమగుచున్నది. వెనుదిరుగుదమన్న
మూర్ఖ మగుపించుటలేదు. తండ్రీ! యీవిధమున
నరచేతిలో పాణము లుంచుకొని యీ సముద్ర
యానము నింకెంతకాలము జేయగలను?
అక్కటా! నాకింక సౌఖ్యమార్గమును రూపిం
పవే. న...న

౪౦

౬౩

నిరుసమానా! ఒక్కొక్కప్పుడు నీ కృపా
కటాక్షములు కమ్మతెన్నెరవలె నన్నలముకొని
నట్లు భావించి ప్రమత్తుడనై స్వర్గసుఖ మనుభ
వించు చుండును. మరియొకప్పుడు నీ దయా
రసములేని మరుభూమిలో జిక్కుకొని నీ తీక్ష
ణదృక్కులనెడు ప్రభాకర జ్వాలలలో మగ్ని
మసియై పోవుచున్నట్లగపడుచుండును. ఇది
యేమి భ్రాంతియా, స్వప్నమా, లేక సత్యమా?
నాథా! నీ లీలలు నిరుసమానములు. నీతత్త్వమును
నే నెరుంగజాలకున్నాను. న ... న

౬౪

నిత్యా! నీ యాదాసీన్యము నన్ను నానా
టికి మరింత బాధపెట్టుచున్నది. నేను ప్రార్థిం
చిన కొలదియు నీవు పెడమొగము పెట్టు
చున్నావు. అన్నా! యిదియేమి యాశ్చర్యము?
నీవు భక్తసులభుడవని నమ్మిగదా నీ మరుగు
బొచ్చి నీపాదములపై బడితిని? నీనిర్గుణత్వము

౪౧

భక్తిజీవనము.

మొత్తముగాజేసి నాపైననే ప్రయోగించితివా?
ఇంక నీ గడుసుదనమును గట్టిపెట్టి నాప్రార్థన
నంగీకరించి నను గృతార్థునిజేయుము. అట్లు
కాకున్నచో భక్తహృదయమున నింక నీకు
స్థానమేలేదు. న...న

౬౮

నిగమవినుతా! నీ కల్యాణ గుణము లను
నిగమములు వినుతించుచున్నవి; ఋషులు
కీర్తించుచున్నారు; భక్తులు పాడుచున్నారు.
వారితో గలసి నీ ప్రణయ కథాగీతముల నుచ్చై
స్వరమున గీర్తింపవలెననెడి యభిలాష మెందుగా
నున్నది. నాథా! సంపూర్ణానుభవము లేని
నేనెట్లు నీ కీర్తిగీతముల బాడగలను? ఈ కోరిక
వ్యర్థమని నీవు భావించెదవా, నాబీనితమును
వ్యర్థము కాగలదు న...న

౬౯

నిశ్చయా! నిన్నటిదనుక నీకృపారస దాన
మునకై నిన్ను యాచించి యాచించి నా
ప్రాణము విసుగు జెందినది. ఎందువలననో

నీవు నాపట్ల లుబ్ధుడ వైతివి. ఇంక
నీ లుబ్ధత్వము నుపేక్షించి యుండ జాలను
ఇదిగో యీ ఊణముననే నీతో యుద్ధ
మొనర్చి నిను జయించి, నీవద్దనుండి నాకు గావల
సిన సామగ్రిని కొల్లగొట్టి భక్తలోకమునకు బంచి
పెట్ట బద్ధకంకణుడ నగుచున్నాను కాచుకొమ్ము.
నేనే జయించెదనో, నీవే జయించెదనో,
చూచెదవుగాక. న...న

20

లోకగర్భా! నిజముగా నీవు నాకు ఋణ
పడియుండలేదని నావంక మోమెత్తి చూచి
రూఢిగా జెప్పగలవా? లేదు లేదు; నీకట్లు
వలుకుట కథికారములేదు నేను నీవద్ద దాచు
కొనిన నా కష్టార్థధనమును నీవద్ద నుంచుకొను
టకు నీ కథికార మెక్కడిది? ఈ యాగడము
నింక సాగనీయను. నా ధనమును నేను వడ్డితో
గూడ నీవద్దనుండి కొల్లగొట్టి బోవుచున్నాను.
అప్రమత్తుడవై కాచుకొమ్ము పిమ్మట జయ
మెవరిదో నీనోటనే పలికింపగలను. న...న

20

పరాత్పరా! ఇదిగో గురూపదిష్టమగు భక్తి
సమ్మోహనాస్త్రమును పునశ్చరణ గావించి
నీపై బ్రహ్మాగించుచున్నాను. ఇప్పటికైనను
న్యాయము వంకకు దిరిగి నావస్తువును నాకిమ్ము.
లేకున్న నా యస్త్రప్రయోగముచే నిన్ను
సమ్మోహితుని జేసి నీసర్వస్వమును కొల్లగొట్టి
తీరగలనని శపథముజేసి చెప్పచున్నాను.
ఇంకను మరియొక గడవిచ్చుచుంటి నాలోచించు
కొనుము. స...స

21

సన్నుతా! ఇయ్యదే, నాకతిన వాక్కులము
లచే నీ హృదయమును గ్రుచ్చి, ఒక్కొక్కటిగా
నా నమస్కార బాణముల నీపాదములపై
బ్రహ్మాగించి నిలిచినచోటునుండి నిను గదల
కుండజేసి, అస్మత్ప్రవాంఛాపాశములచే నిను
బంధించి, విషయవాసనలచే నిండుకొనియున్న
మదీయ హృదయాంతరాళమును బరిశుద్ధ

౪౪

మొనర్చి తదంతరమున నిను బంధింప బోవు
చున్నాను. జయమెవరిదగునో విచారింపు
కొనుము. న...న

23

లోకాతీతా! ఇంతకాలమునుండి నాకు
దెలియకుండ నాయెంట దిని యింటివాసముల
లెక్కబెట్టుచు మన యుభయుల మధ్యను భేదో
సాయమును నిర్మించుచున్న కామక్రోధాదుల
నొక్కదెబ్బతో బారద్రోలి శాంతి శమ
దమాదులనెదు నమ్మకమగు కాల్యలమును సేక
రించుకొని బయలుదేరి యచంచలదీక్షితుడనై
నిను గెలువ నుద్దేశించుచున్నాను. జయమెవ
రిదో యోచించుకొనుము. న...న

24

త్రిగుణాతీతా! నీతో సమరమొనర్ప సర్వ
సన్నాహము గావించి ప్రస్థానభేరి మ్రోగించు
నప్పటి కామ్రోతచే యెందువలననో నా
యాజులు కంపించుచున్నది. చిత్తస్థైర్యము తప్పి

౪౫

భక్తజీవనము.

పోవుచున్నది. భూమండలము గిరున తిరుగు
చున్న టగపడుచున్నది. నాథా! నా సాహస
మును క్షమింపుము. జయమెవరిదైనను కానిమ్ము.
నీతో సమరమొనర్చుటకు మాత్రము నామన
మిచ్చగింపకున్నది. నీవు నన్నెన్ని జన్మము
లెత్తించినను సరియే, యెన్ని యిక్కట్టులపాలు
జేసినను సరియే, నేను నీవాడనని యాత్మార్ప
ణము జేయుచుంటిని. వీని నింక కాచెదవో
కాల్చెదవో నీచిత్తము. న...న

౮౫

కొలరూపా! జన్మజన్మముల యందునను
నన్ను నీపాదసేవకునిగా నంగీకరింపుము. ప్రతి
క్షణమును నీపదభక్తి కలిగియుండున ట్లాశీర్వ
దింపుము. నా బీవితకాలములో నొక్కక్షణమై
నను వ్యర్థముగా వినియోగపరుపకుండునట్లు వర
మిమ్ము. నీ సఖ్యమే నామూలధనము. నీ
ప్రేమయే నాభాగ్యము. నీ క్రీగంటి ప్రసారములే
నా సమస్తాభరణములు. నాథా! నాకింతకన్న
వేరేమి కావలెను? న...న

౮౬

౭౬

కొమితఫలప్రదా! కానిపోని నేరముల నాపై
నంటగట్టి నన్నేల హింసించెదవు? కావు కావు
మని కాళ్లబడుచుంటిని. గ్రచ్చపాదవలె నున్న
నాపాపముల నొక్కొక్కటిగా బైటకులాగి
నన్ను కఠినతరముగా శిక్షించుచున్నావు. చేసిన
పాపములకు పరితాపపడి ప్రార్థించు భక్తుని
రక్షించుటకు నీ కఠికారములేదా? దయరాదా?
రక్షింప నీచేతగాదా? లేకున్న మరణమైనను
బ్రసాదింపరాదా? న...న

౭౭

స్వప్రకాశా! నీ వియాగావస్థ యెక్కువైన
కొలదియు నీ దర్శనకాంక్ష మరింత మిక్కిల
మగుచున్నది. నీ కృపామృతము దూరమైన
కొలదియు నాకు దానిని ద్రావవలె ననెడు
దాహ మధికమగుచున్నది. ఇదియేమి! నీమా
యయా! లేక యింద్రజాలమా! లేకున్న నా
కభావవైరాగ్యమైనను గలుగకుండునా? పొంద

౪౭

భ కజీవనము.

రాని వస్తువని నిరాశ జేసికొన జాలకున్నాను.
నాథా! యీ యడియాసలతో గ్రుక్కిళ్లుమింగి
కొనుచు నే నెంతకాలము మనగలను? ఈ వైర
ముతో నన్నెంతకాలము బాధించెదవు? నమ్మి
తిని, నట్టేట ద్రోయుదువో, నమ్మకముగ
బ్రోచెదవో నీచి త్తము. న... న

౭౮

అద్వితీయా! వెనుకకు బోయిన గొయ్యి,
ముందరకు నడచిన నుయ్యివలె నున్నది నాజీవి
తావస్థ. ఒకవైపున భవసాగరమున బడి యీదు
లాదుచున్నాను మరియుకవైపున నిరంతరము
నీ పాదభక్తిలో మునిగి బీనితమును సౌఖ్యవం
తముగా జేసికొన బ్రయత్నించుచున్నాను.
ఇందు దేనియందునను నాకు సంపూర్ణ పాండి
త్యము కుదురలేదు. ఈ రెంటియం దేదియైన
యొకటినిడిచి యొక్కదానినే యాశ్రయిం
చుదనుస్ను నాకు శక్తి చాలుటలేదు ఈ యసి
ధారావ్రతమును సాగించుటకు భయమగు
చున్నది. ఇకనైన ననుగ్రహింపవే. న... న

౮౮

౨౯

పురాణపురుషా ! నీ హృదయాంతరద్వారమును దెరచి దానిలో రవ్వంత తలదాచి కొనుటకు నాకు తానిమ్ము. అక్కటా ! యెంత కాలము నే నీవీధీయరుగులపై వర్షాతపబాధలనుభవించుచు బడియుండగలను ? నాధా ! నాకు విసుగెత్తుచున్నది, యిక నేనీబాధను సహింపజాలను. చూచిచూచి యెప్పుడో హఠాత్తుగా తలుపులు బద్దలుగొట్టి లోన బ్రవేశింపగలను. పిమ్మట నేమి చేసెదవో చూచెదగాక. న...న

౩౦

ద్వంద్వరహితా ! సంపద్విపత్తుల యందున కీర్త్యపకీర్తులయందున దూషణలయందున నొక్క విధమగు నానందమును నా కొసంగుము. కష్టము వెనుక సౌఖ్యమును, సౌఖ్యము వెంట కష్టమునున్నదని నాకిప్పు డిప్పుడే సంపూర్ణముగా బోధపడినది. ఈజ్ఞాన పాఠమును మరువక వర్ణించి

౩౧

భక్తచీవవనము.

సుస్థిరముగా హృదయమున చిత్రించి యుంచు
కొను నట్లాశీర్వాదింపుము. న...న

౮౧

అజరామరా ! ఆశావృక్ష మొక్కక్కప్పు
డవనిపై గూలి రూపనాశమగుచున్నది. పోయి
నట్టులే పోయి మరల నొక్క పెట్టున వెదురు
మోసువలె నెదిగి యాకసమున కంటుచున్నది.
మరల పెనుగాలిచే నయ్యది నేలగూలుచున్నది.
మూలము నశింపదు. వృక్షము సాంతముగా
నెదిగి ఫలముల నొసంగదు. ఈ విధమున సిద్ధా
న్నమును చేతులార చిందర వందర జేయుచుం
టివి. నా నిర్భాగ్యతకు నిన్నే మనగలను ? ఇంక
నీ యిష్టము వచ్చినట్లు జేయుము. న...న

౮౨

నిరామయా ! నీ వైపునకు దృష్టిని మర
లించు కొంటివేకాని నిజమైన సౌఖ్యము నొసం
గక యిడుమల బెట్టుచున్నావు. నీ యాశ్చేషా
నంద మనుభవించుటకు నే నధికారినిగానా ?
నేనేమి పగవాడనా ? భరింప రానంతటి పాపా

౯౦

త్తుడనా ? అక్కటా ! రాచి రంపమున గోయు
చుంటిని. ఇదియేమి యన్యాయము ? నమ్మితి
నని మ్రొక్కుచుంటిని; నాశన మగుమని యాశీ
ర్వదించు చుంటిని. అయినను నేను నిరాశుడ
నగుటలేదు. కానిమ్ము ముందేమి చేయ
నుంటివోగదా ? న...న

౮౩

నిత్యపరిశుద్ధరూపా ! నీవు నాకు రూపిం
చిన నియత మార్గముల నెరుంగ జాలక మోస
పోతిని. పరమ సౌఖ్యమని యెంచి భవరోగముల
పాలయితిని. పీయూష మను భ్రాంతిచే నీసము
ద్రావితిని. మున్నీరను మోహమున మురికి
కూపమున స్నానమాడితిని. చేసినవి తప్పలని
చేయు చున్నవి పాపములని తెలిసికొనియు,
కుమార్గములనుండి తప్పించుకొని రాజ వీధుల
సంచరించుటకు నా కింకను శక్తి చాల కున్నది.
ఇది యేమి యన్యాయము ? నాథా ! నేడు
సుదినము. దినము లన్నింటి కంటెను యేదిపనిత్ర
వంతమని, యేది యుత్తమోత్తమమని త్రికరణ

గౌ

భక్తజీవనము.

శుద్ధిగా నమ్ము చుంటినో యట్టి శుభదినము నేడే
కదా? ఇట్టి శుభ సమయముననే, నాయందలి
లోపముల రూపడంచి నాకు సౌఖ్య జీవన
మొసంగి నను గృతార్థుని జేయుము. శుభలగ్న
మును వమ్ము జేయ సంకల్పింపకుము. న...న

౫౪

న్మిరుణా! నీ కృపారసమునకై దుఃఖించి
కన్నీళ్ళు గార్చిన కొలదియు నేత్రములు ప్రియ
లము లగుచున్నవి. నిను గూర్చి యుద్వేగమాన
సుడ నైనకొలదియు హృదయము వికసించు
చున్నది. నీ దర్శన కాంక్షచే సంతప్తుడనైన
కొలదియు శరీరము శక్తిమంత మగుచున్నది.
అహో! యేమి చిత్రము! సామాన్య విషయ
ముల యందనుభవించు శ్రమలకే ఫలము నొందు
చుంటిమో, అట్టి ఫలితమునే యాసంగగల కష్ట
ముల నీ విషయమున బడి నప్పుడు వానికి వ్యతి
రేక ఫలముల నిచ్చుచున్నావు. కష్టమును వస్త్ర
మును పై గప్పు చున్నావు. పరిశీలించి చూచు
కొను నప్పటి కా, చేలాంచలమున సౌఖ్య మను

౫౫

మూట చేతికి దొరకు చున్నది. దానిని విప్పి
యనుభవింప లేని వా రంధులు, మూఢాత్ములు,
నిర్భాగ్యులు. నాథా ! అట్టి యంధత్వమును
నాకు కలుగ నీయకుము. న...న

౮౫

స్వర్వసాక్షి ! సంసరణ సాగరమున మునిగి
యీదులాడుచున్న నా కతాత్తుగా భవదీయ
పాదభక్తి యనెడి నావ చేతికి దొరకినది. ఆ
నావలో ప్రయాణమును సాగించువాడను నేను,
చుక్కాని త్రిప్పవాడను నేను, తెడ్లు వేయు
వాడను నేను, తెరచాప యెత్తువాడను నేను,
ఈ విధముగా నసహాయుడనై పడవ నడుపుకొను
చుంటిగాని యెంత కాలము ప్రయాణ మొనర్చి
నను తీరమును జేరజాలకున్నాను. ఎప్పటికైన
నీ నావచే దరి జేర గలననెడి ధైర్యము
మాత్రము నాకున్నది. న...న

౮౬

బిగత్కారణా ! సమస్తమునకు గారణ
భూతుడవైన నీవు, బధిరునివలె నే నెంత ప్రార్థిం

౫౩

భ కచీవనము.

చినను విన జాలక యెందుల కిట్లు త్రిష్వల బెట్టె
దవు? నన్ను త్రిష్వల బెట్టినను సరియే, పైన
నిష్వలు గురిపించినను సరియే, లేదా, ముక్క
ముక్కలుగా గోసి చిత్రవధ జేసినను సరియే,
లేక, నిలువున నొక్కసారి భస్మీభూతము జేసి
నను సరియే, నేను మాత్రము నీ నామమును
విడువను, నిన్ను యాచింపక మానను, నీ పాద
కమలముల మరువను, నిన్ను ప్రశాంతతతో నిద్దుర
బోనీయను. ఈ దాసుని రక్షింపనిదే నీ
హృదయ శాంతి కవకాశములేదు. సత్యము,
సత్యము. న...న

౮౭

స్వర్వాంతర్యామి ! నా మీద నీ కేల దయ
రాదు? కరుణ దక్క కాతీన్యము నీ యందుండ
దని విందును. అది సత్యమైనచో నాయం దింతటి
కాతీన్యమును జూప హేతు వేమై యుండును?
ఈ యపవాద మాత్రమును నాపై నేల ప్రయా
గించితివి. నిజముగా నీవు నాపై జూపు చున్నది
కరుణయే మైనచో నయ్యది కరుణయే యని

౪౪

గుర్తించి దాని నానందముతో ననుభవింపగల
సామర్థ్యమును నా కొసంగుము. ఎట్లులెనను
సరియే, బీవితమును సౌఖ్యవంతముగా గడుపు
కొను శక్తిని బ్రసాదింపుము. కరుణామయుడ
వైన నీ వీపాటి కరుణ నాపై జూప జాలవా ?
న... న

౮౮

అమృతా ! ఆశచే నన్ని దిక్కుల బరిశీ
లించితిని. ఎటు జూచినను పుడమి సమస్త సస్య
ఫల పుష్పశోభితమై యలరారు చున్నది. నదీ
నదములు మధుర జలములతో బ్రవహించు
చున్నవి. చల్లని పిల్ల తెమ్మెరలు పుష్ప సౌర
భముల నెగజిమ్ము చున్నవి. కాని, వీనిని
బొంది యానందించుటకు నాకవకాశ మెక్కడ?
నీ కృపాకటాక్షములు నాపై బ్రసరింపనిదే, వీని
ననుభవించుటకు నా కదికారము లేదని స్పష్ట
ముగా దెలిసికొంటిని. నీ యనురాగము గలిగి
నప్పుడు గదా, భోగానుభవము? ప్రాప్తితభర్తృ
కకు భోగములేల ? న... న

గిగి

విశ్వంభరా ! విసుగెత్తి విసము ద్రావవలె
 ననిపించు చున్నది. పతితపావనా ! అస్స
 న్నాధా ! నేడు నీ కిదే త్రికరణశుద్ధిగా విన్న
 వించుకొనుచున్నాను. నేను నీకు విశేషీకరించిన
 గడవు లోపల జ్ఞాపక ముంచుకొని నాకు నీ దివ్య
 దర్శన మొసంగి నను దీనించితివా మంచిదియే.
 లేదా, నిశ్చయముగా విసము ద్రావి సుస్థిరుడనై
 భవచ్ఛరణ కమల ధ్యానముతో నదివ్యంబగు నీ
 భౌతిక శరీరమును బరిత్యజించి యాకా
 పెట్టున విద్యులతవలె వచ్చి నిను జేరగలను.
 అప్పుడు నామార్గమును నిరోధించుట నీతరమా?
 ఏ విధమునైనను నిన్ను బొందుటే పరమావధిగా
 నున్న నాకాత్మహత్యాదోష మంట నేయంటదు.
 ఒక వేళ నాకాదోష మంటినచో, నీకును నను
 జంపిన దోష మంటకపోదు. అప్పు డిద్దర మొక్క
 యంతరములోనే నివసింప వలసి యుండును.
 నాడు నన్నెట్లు తప్పించుకొందువో? నయమున
 విడువను, భయమున విడువను, భక్తిచే బ్రార్థిం

చెదను, పరమార్థమును సాధించెదను, చివరకు
విసము మెసపుటచే విజయధ్వజమును పాప
లోకమున పరంధాముడవగు నీ యెదుటనే
ప్రతిష్ఠింపగలను. న...న

౯౦

పరంధామా ! పట్టినపట్టు విడువజాలను,
బాధించినకొలదియు పొరుషము చెలరేగు
చున్నదే కాని పట్టును మాత్రము విడువజాల
కున్నాను. కార్యసాధనకై యెటుజూచినను
శూన్యము వినా వేరొండు గోచరించుటలేదు.
అస్త్రము లన్నియు బ్రయోగించితిని, అంబుల
పాది పట్టివోయినది, ఇకముందు నేనేమి చేయ
వలెనో నాకు దోచకున్నది. అబ్బా ! ఈ
యుపాయముల నాలోచింపజాలక మతి నిభ్ర
మము కలుగునట్లున్నది. ఇంక నేనేమి చేయ
గలను ? నాధా ! శరణార్థిని. పాపిమాం
పాపిమాం. న...న

౯౧

౯౦

అఖిండా ! ఆశ ముందునకు లాగుచున్నది;
నైరాశ్యము వెనుక కీడ్చుచున్నది. ఈ రెంటి
నడుమ జిక్కి మిక్కిలి బాధనొందుచున్నాను.
మునుపు నీవలన ననుభవించిన మేలు నిరాశ
జేసికొననిచ్చుటలేదు. నేడు నీవు చేయుచున్న
కాలయాపనము ఆశకు తావిచ్చుటలేదు. కాని,
నేటికిగూడ నిరాశకన్న నాశయే బలముగా
నున్నది. దుర్బలమును బలము జయింపజాలదా?
జయింపజాలనిచో స్వానుభవముచే లోకమునకు
నేనొక క్రొత్తపాఠమును నేర్పవలసియుండును.
న...న

౯౧

అనంతనామా ! అనుతాప మంతకంతకు
హెచ్చిపోవుచున్నది. ఒక్కొక్కప్పుడు శరీరము
నిలువున భగ్గుమని మందుచున్న టగపడు
చున్నది. మరియొకప్పు డేమేమియో
యాహాలు తావరతంపరలుగా బయలుదేరి

గీ

యవి నాతలలో నిముడక యూరపిడిచే నొక్క
సారిగా కపాలము బద్దలుగొట్టికొని జైటబడు
నేమో యనిపించుచున్నది. ఈ యూరపిడికి
నేనింక దాళజాలను; ఈ హింసలను నేనింక
భరింపజాలను. ఇంతకన్న నన్ను చేతనాశూన్య
మగు జడపదార్థముగా జేసివెచ్చిన బాగుగదా ?
న...న

౯౩

పాపభంజనా ! పాపాత్ముడనని నా మొగము
జూడజాలకుంటేవా ? వాస్తవముగా నేను పాపా
త్ముడనే; కాని, ఒక్కసారి నీ పదతాడనముచే
నా పాపముల బ్రహ్మశనము జేయజాలవా ?
అక్కటా ! ఇంక నీకేమి విశదీకరింపగలను ?
నా హృదయమును విప్పి నీ యెదుట నుంచితని.
ఇంకను గాలయాపన మొనర్చినచో నీ కీర్తిని
దక్కనీయను. అది నిశ్చయము. పగవానివలె
యెల్లకాలము సాధించువానిని బ్రార్థించుట
నాచేతగాదు. న...న

బంధనిరామా ! పాదములబట్టి బహు
 భంగుల బ్రాధించితిని. దీనుడనై మ్రొక్కితిని;
 దీనజనబాంధవుడవని నమ్మితిని; పతితపావనుడ
 వని పజ్జను జేర్చుకొనుమంటిని; అనాథ నాథుడ
 వని యాశ్రయించితిని; సకలసౌఖ్యదాయి వని
 సాష్టాంగపడితిని; కరుణా స్వరూపుడ వగు నీవు
 నావాడ వని నమ్మితిని; నిన్ను బ్రాధించుటకు
 నా హృదయమునుండి వెలువడగల భావముల
 నన్నియు నుపయోగించితిని; నాచేతనైన భాష
 నంతయు వినియోగపరచితిని. ఇంక నే జేయ
 గలిగిన దేమున్నది ? కింకర్తవ్యతామూఢుడనై
 యూరకుండుటేగదా ? అక్కటా ! మ్రొక్కిన
 నాడు లేని మురిపెము, యాచించిననాడు లేని
 యాతురత, బ్రతిమాలిననాడు లేని పరమదయ,
 హతాశుడనై చేతులు ముడిచికొని మూగవలె
 కూర్చుండిననాడు కలుగునా ? యేమో యెట్లు
 జేసెదవో? నీ లీలలను నేనెట్లు గుర్తింపగలను ?
 న...న

౯౫

భక్తప్రియా ! బ్రతిమాలి బ్రతిమాలి
ప్రాణము వినుగుజెందినది. ఇక నిన్ను బ్రతి
మాలుట నాచేతగాదు. ఏవనికైన నొక వ్యవధి
యుండవలెగదా ? యెంతకాలము నే నీ పని
జేయగలను ? నీ వెంతటి సృష్టిస్థితిలయ కార్య
ములలో మునిగి తేలుచున్నను, యీ స్వల్ప
విజ్ఞాపనమును, చెవిజేర్చుకొను నంతటి యవ
కాశము లేకున్నదా ? అందులకు నే నొప్పు
కొనను. ఎంతకాలము నుండియో మొవెరట్టి
కొంటిని, యాచించితిని, బ్రతిమాలితిని, తుదకు
భంగపడితిని. ఇక నిన్ను బ్రార్థింపను. నాకు
జేసిన పరాభవమునకింక నిన్ను తిట్టుటే నాపని.
తిట్లు దీవెనలై తేజర్లై జేయునో, బ్రహ్మ
రక్షస్సులై పట్టిబాధించునో నాకేమి
యెరుక ? న...న

౯౬

భక్తవత్సలా ! తిట్టవలెనని తోచి నిను
బిలువ సంకల్పింపగా నప్రయత్నమున భక్త

౯౭

భక్తజీవనము.

వత్సలా ! యను సంబోధనము నానోటినుండి వెలువడినది. అనివార్యమై బయలుదేరిన కమ్మని సంబోధనమును కడకుద్రోసి కఠిన వాక్యముల నీపై నెటుల బ్రయోగింపగలను ? తిట్టవలెనన్న దీవెనలు బయలుదేరుచున్నవి; మొత్తవలెనన్న ముంజేయి మొత్తబడుచున్నది; యెక్కుబెట్టిన బాణము మొక్కుబోవుచున్నది. భక్తవత్సలుడవని నా యంతర్వాణి ప్రబోధించుచున్నప్పుడు, నేనేల దానిని నమ్మకపోవలెను ? నిజముగా నీవు భక్తవత్సలుడవు. నీవాత్సల్య మేనాటి కైనను నే ననుభవింపగలను. న...న

౯౭

సుజనజీవనా ! నీ కృపను సంపాదించుటకై పడరాని పాపైలబడితిని. వేయేల నామెదడు లోని చమురునంతయు దీసి దివ్యగావెలిగించి దానిం జేతబట్టి నీకృప యేమూల నున్నదో యని మరిమరి వెదకి వేసారితిని. ఏకాంత సమయమున నే చప్పుడు విన్నను నీరాకయే యని వీనులొగ్గి వింటిని. నిద్రావస్థలో యే స్వప్న

౯౮

మునుఁ గొంచినను నీ వేమియో పలికితివని
 తిరిగి జాగ్రదవస్థలో మరల మరల నావాక్యము
 లనే యుచ్చరించి మనసు గుదుర్చు కొంటిని.
 కాని, వానితో నేనింక దృష్టినొందజాలను.
 స్వప్న సందేశములను, పిద్యుల తాదర్శనములను,
 అర్ధరహితాభయహస్తములను జూచి నేనింక
 సంతసించు వాడనుగాను. ఈ చాటు
 మాటు వ్యవహారముల నింక సాగనంపుము.
 ఇదిగో, ఆసఞ్చే దోసిలి బట్టుచున్నాను; అమృత
 మస్తని నీ కృపారసమును నింపితివా, దానిం
 ద్రదావి నాతాపమును దీర్చికొందును. ఇంతకు
 వినా వేరొండు పద్ధతికి నే నంగీకరింపను. ఇక
 నేమి చేసెదవో నీయిష్టము. న... న

౯౮

స్మశానా! నీ సుచరిత్రమున కేల కళంకము
 నాపాదించుకొనెదవు? నమ్మిన వానిని వాశ
 మునర్చు చుంటివిగదా? నాయం దేలోపము
 లైన నుండిన నుండుగాక నీయందు జూపుచున్న
 భక్తిలో లోపమున్నదనినచో, దానిని మాత్రము

భక్తచరణము.

నే నంగీకరింపజాలను. వేయేల ? నాలోని ప్రతి
రక్తబిందువును పరిశీలింపుము; ఆ బిందువులలో
నున్న ప్రతిజీవాణువును బరీక్షింపుము; అయ్యవి
నీ పదభక్తిచే బ్రాకులాడుచున్నవని నీ వంగీక
రించి తీరవలసియుండును. నీ పదభక్తితోపాటు,
నీవు రక్షించెద వన్న సమ్మకముగూడ నాలోని
ప్రతి యంతరమునందునను వ్యాపించి యున్నది.
అయినను నీ కృపామృతమును గాంచకుండుట
నా పాపఫలమో, నీదౌర్మార్గ్యమో నేనూహింప
జాలకున్నాను. న ... న

౯౯

బెగచ్ఛటూ ! ప్రతిదినమును, ప్రతిక్షణ
మును నీకు మొరవెట్టుకొనుచుంటిని; కాలచక్రము
గిరుగు దిగుగుచున్నది; ఒక్కొక్కదినమే
జరుగు జాతిపోవుచున్నది; సంవత్సరములు
చుట్టి వచ్చుచున్నవి; సంతోషదినములు స్వప్న
వృత్తాంతము లైవని; సముత్తులు మాత్రము
చేయించుకొనుచున్నావు, మృనలకు నున్న జట్టు
చున్నావు అక్కటా ! యీ యవధిలేని

౯౯

భక్తచరణము.

యాదోంథన, విసుగులేని విన్నపము, విరా
మములేని విచారము, నేనెంత కాలము కొన
సాగింపగలను ? నాథా ! నీ పాదసేవ చేసిచేసి
చేతుల గడిగికొన వలసినదేనా ? అన్యాయ
మన్యాయము. న...న

౧౦౦

నచ్చిదానందా ! సరససల్లాపముల కిది
యదనుగాదు. కావలసిన యన్నమో, గంజియో
యోసగవలెగాని, కడుపు మండు వానికి గాంచ
నాంబరముల గప్పిన నేమి ప్రయోజనము ? ఇక
నీ గడుసుదనమును గట్టి పెట్టి కడపదాటి
బయటకు రమ్ము; నీ పరువు ప్రతిష్ఠల బట్టి
బయలు జేసెదను. నా చరిత్ర నెరిగి యున్నంత
వరకు భక్తబృందము మధ్య నీ పదప్రవేశమున
కైన తావు లేకుండ జేసి వైచెదను. ఇంత
యంధుడవు, ఇంత బధిరుడ నౌదువని నే
నొక్కప్పుడైన డెలిసికొన జాలక పోతిని. . నీ
బధిరతాంధతల నిప్పుడైన బోగొట్టుకొనెదవా,
లేదా ? చెప్పుము. ఇక నీ రోషమును నే

నాపుకొన జాలను, నీవాపజాలవు. ఈ రోషముచే నాతనువు దగ్ధమగుచున్నది. ఇది యాక రోగమువలె నా శరీరము నంతయు నావరించినది. న...న

౧౦౧

జిగన్నివాసా ! ఈ జగమున నీవులేవా ? నీ సర్వవ్యాపకత్వము సమసి పోయెనా ? నీ స్థిరత్వమునకు చేటు గలిగెనా ? నీ యమృతత్వమంతరించెనా ? కలవు కలవని చెప్పుచున్నారు, కలవని నమ్మి యుంటిని. నీ నిష్పడు కలవా, లేవా ? ఉన్నచో నీకు చాటుందులకు ? బెటకు రమ్మ. పాత్తు గలిపి భుజింపుము; నాకష్టసౌఖ్యములలో భాగస్వామివి కమ్మ. అట్లు కాకున్నచో “ఓం సత్యం జ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ” అను ఋషి వాక్యముల నే నెంత మాత్రమును నమ్మను. ఎంత ప్రయత్నించినను స్వానుభవమునకు రాని విషయముల నే నేల నమ్మవలె ? నే నట్లు నమ్మ జాలను. నిజముగా నీవుంటివా, బెటకు రమ్మ. రాకుంటివా, అమృతత్వము

భ కతీవనము.

సద్గిష్ఠిఁచితి సను కొనుచున్న నా యాస్తిక
బుద్ధిని అట్ట యడుగునకు ద్రోసి నా స్తికుడనై
“నదైవమ్ నదైవ” మని చాటించి వెతును.
పిమ్మట నేమి కానున్న నది యాగాక. న...న

౧౦౨

అనాథనాథా ! అనుభవముచే బరిశీలించిన
కొలదియు నీ యస్తిత్వముపై నా కనుమానము
కలుగుచున్నది. నిశ్చయముగా నీ వున్న యెడల
యింతకాల మిట్లు వేధింతువా ? ఇది వరకు
నీ వుంటి వనియు నీ ఛాయల నప్పుడప్పుడు నే
బొడగంటి ననియు నెంచుచుంటిని. అయ్యది
భ్రమయని నేడు నిర్ధారణ జేసికొనవలసి వచ్చి
నది. నిశ్చయముగా నీవు లేవు, లేవు. ఉన్నచో
దొంగవలె తొంగి చూడ నలసినంత బాధ
నీ కేల ? ఉంటివా తెర వదలి బయటికి రమ్ము.
మనసు గలిపి మాటాడుము. అట్లు కానిచో
జగన్నియంత యను వా డొక్కడు లేడని నిశ్చ
యించెదను, ఈ నిశ్చయములో తప్పున్నచో
దానికి బాధ్యుడను నేను గాను. న...న

౧౦౩

రూపరహిత ! స్వానుభవముచే వేదము
 లసత్యములనియు, ఉపనిషత్తు లూహాగానము
 లనియు, ఆస్తిక ప్రమాణ నూత్రము లర్థ
 విహీనము లనియు నిశ్చయించు కొంటిని. అని
 యన్నియును ప్రకృతికి పరుడైన జగన్నియంత
 వేరొక్క డున్నాడని నిర్ణయించు చున్నవి.
 అది నే నంగీకరింపను. ఒకవేళ నది నిజమైనచో,
 ఆ విషయము నా యనుభవమున కేల రాదు ?
 నా యనుభవముచే నిజముగా సకల జగన్ని
 యంతత్యము జగజ్జనని యగు ప్రకృతి మాతదియే
 కాని మరొక్కనిది గాదని తెలిసికొంటిని. సకల
 ప్రాణులును పరితాపము నొందుచున్న గ్రీష్మ
 కాలమున నిండుగ విరియబూచి పచ్చిబాలింత
 వలె నున్న వకుళ వృక్షము నను జూచి నవ్వు
 చున్నట్లున్నది. ప్రకృతినారాధించుటచే నయ్యది
 విచార మెరుగక కాలము గడుపు చున్నది.
 అందుచే నది నను జూచి నవ్వుట తప్పగాదు.

భక్తచీవనము.

“శుభస్య శీఘ్ర”మని నేనును నేడే ప్రకృతి
మాత నారాధింప దీక్షగైకొన గూడదా? న...న

౧౦౪

అనంతా ! అనువులపై రోత గలిగినది.
నిశల యందు నిద్దుర లేకున్నది. ఒక జేత నిద్దుర
వచ్చిన వెంటనే యేమియో స్వప్నము బయలు
దేరి మెలకువ దెచ్చును. పిమ్మట, అస్తి, నాస్తి,
యను తర్కముతో తల బద్దలు గొట్టుకొను
చుంటిని. ఇక నీ తర్క నిచారణతో నే నెంత
కాలము గడుపగలను ? నేటికిని, నీవు కలవా,
లేవా ? యని ప్రశ్నించి నప్పుడు, ఉన్నాను,
ఉన్నానను దివ్యవాణి యేదియో మ్రోగినట్లు
వినబడు చున్నది. కాని, వానిని విని సంత
సింపెడి కాలము గలిగించినది. ఇక నీ మచ్చు
మందులకు నే లోబడను. నిజముగా నీ వుంటివా
మాయ మర్మములు విడిచి మన సిచ్చి మాటా
డుము. మాటాడవా, మన యిద్దరి సంబంధ
మును యీ నాటనే నీ చేతితో గత్తిరించిన
వాడ పగుదువు. న...న

౧౦౫

అవ్యక్తా ! సమయము నిశేధము. సకల
 జీవులును గాఢనిద్రా పరవశమున తాత్కాలిక
 ముక్తావస్థ నొంది యున్నవి. నేను మాత్రము
 పిశాచమువలె నీవేమూల నుంటివో యని
 వెదకు చున్నాను. ఎంత వెదకినను అవ్యక్తుడవే
 యయితిని. అందువలన నీవు లేవని సంపూర్ణ
 నిశ్చయము జేసికొంటిని. నాథా ! ఒక నేళ
 నీ వింకెచ్చటనైన దాగితివేమో యని మరల
 తుట్టతుద విన్నవముగా నీకు జెప్పచున్నాను
 నిజముగా నీ వున్నచో నీ దివ్యదర్శన మొసంగి
 నను గృతార్థుని జేయుము. నా శక్తి యంతయు
 నుడిగినది ఇక నే నీ తత్త్వ నిచారము జేయ
 జాలను. నా తల బద్ధ లగుచున్నది. హృదయ
 తాప మధికమై రక్త మత్యంత తీవ్రమున బ్రవ
 హించు చున్నది. శల్యములు శూలములై
 యొక దాని నొకటి గ్రుచ్చుకొని బాధించు
 చున్నవి. ఇంక నేనీ బాధల కోర్చుకొన జాలను.
 నిన్ను బ్రార్థించి నందులకు ఫలము యిడుమల

భక్త చీవనము.

గుడుచుటేగదా ? అబ్బా ! యింక నే నేమి
చేయుదును ? యేది తెరవు ? యీ తాపము
నెట్లు చల్లార్చుకొందును ? నాథా ! ఇదిగో,
యిటు జూడుము. నా స్వేదనాశములనుండి యీ
బయలుదేరుచున్నది చెమటయా, రక్తమా ?
ఇయ్యది నీదివ్య హాసమున దుడిచి నా తాపము
జల్లార్పజాలవా ? హతోస్మి, హతోస్మి, నాథా !
నేటితో నీకును, నాకును సంబంధము తీరి
యుండ వచ్చును. ఇదియే నా జీవితమున గట్ట
కడపటి నిజ్ఞానము. ఇక నిన్ను బ్రార్థింపను.
పరమేశ్వరుడు లేడు లేడని లోకమున జాటుటే
యిక ముందు నే జేయువని. న...న

౧౦౬

భద్రాత్మకా ! సర్వభద్రసంధాయకు డగు
భగవంతు డొక్కడున్నాడని చదివితిని, నింటిని
దానినే యితరులకు గూడ నే నుపదేశించితిని.
నా వెర్రి యుపదేశముల దలచుకొనినచో నా
కిప్పుడు సిగ్గుగుచున్నది. స్వానుభవములేని
విషయమును బోధించిన నిప్పుడు లోకమునకు

దండనాహుడను. యుక్తి ప్రయుక్తులచే సాధించిన
తర్క సిద్ధాంతముల నమ్మి, తజ్జీర పురాణ
వాక్యముల నితరుల కుపదేశించితిని. ఇక్షురసము
మధురముగా నుండునని చెప్పటకు నాకధి
కారము గలదుగాని, పరమేశ్వర కృపారస
మిట్లుండునని చెప్పట కధికారములేదు. తద్ర
సానుభవము కలిగి నప్పుడే దానిని గూర్చి
నిర్వచింప దగును. మున్నెన్నడో తద్రుచి
ననుభవించితి ననుకొంటిని. అది సారబాటు.
ఆలోచించిన కొలదియు, దాని యందు దివ్య
త్వము, విలక్షణ రుచి నాకు గోచరించుటలేదు.
న...న

౧౦౭

శుభకరా ! నీ యస్త్రీత్వముపై ననుమోహము
గలిగి నీవు లేవని నిర్ధారణ నొనర్చుకొనిన పిమ్మట
నీప్రార్థనకై వినియోగించెడి కాలము మరి దేనికి
వినియోగ పరుపవలెనో నాకు దోచక చీకాకు
పడుచుంటిని. నినుగూర్చి వ్రాయు నా లేఖని
త్రుప్వబట్టినది. నీకొరకు విచారించెడి మేదస్సు

భక్తజీవనము.

మొద్దువారినది. నాథా! నా యపోహల నుప
సంహరించుకొను చుంటిని. నీవు నన్ను రక్షించి
నను సరియే, శిక్షించినను సరియే; నీ యస్మి
త్వము మాత్రము సుస్థిరమగుగాక. పరమేశ్వ
రుడవగు నీయం దహేతుక భక్తియో లేక కష్ట
జాలములలో దగుల్కొని కావు కావు మని
యేడ్చెడి ఆర్తభక్తియో, యేదియో యాక విధ
మైన భక్తి యేనాడు నీయందు చూపకుందునో,
ఆనాడే నా తనువు దగ్ధమై పోవుగాక. ఏనాడు
నీసాదసేవ చేయకుందునో ఆనాడే నా కరములు
ఖండఖండములై కాక గృధ్రముల కాహార మగు
గాక. ఏనాడు నీ ధ్యానమును మానుదునో
ఆనాడే నా హృదయము వీలిపోవు గాక. న...న

౧౦౮

పరిపూర్ణా! అష్టోత్తర శతనామములచే నిన్ను
సంబోధించి యాకొక్కొక్కనామమున కొక్కొక్క
విన్నపమును రచింపవలెనని సంకల్పించి
ప్రారంభించితిని. అది నేటితో పరిపూర్ణము
గావింప జేసితిని. నిద్రావస్థలో నున్న నన్ను
జాగ్రదవస్థలోనికి గొనివచ్చి యీ “భక్తజీవ
నము”ను నాచే నెందులకు రచింపజేసితివో నీకే

తెలియవలె గాని నేనెరుగజాలను. ఇతనిపూర్వ
పరిస్థితుల బరిశీలించినచో నా జీవితాంతము
లోపల మరల నేనొక గ్రంథరచన జేయుదు నను
నమ్మకము నాకెన్నడును గలిగి యుండలేదు.
నాథా! నీదృష్టిమూరినచో, కొండ పిండియగును,
పిండి కొండయగును ఏనాటికేది యెట్లు జేయు
దువో మాబోంట్ల కూడాతీతము. ఏకార్యముచ
క్కెనను అస్మదాదుల ప్రయత్నము నిమిత్త
మాత్రమేకాని ఫలము నీవలననే కలుగ వలసి
యున్నది. కావుననే, నీపై నేడే నాజీవిత భర
న్యాసమును జేయుచున్నాను. ఇక నన్ను నీట
ముంచెదవో, పాల ముంచెదవో, కాచెదవో,
కాలెచ్చెదవో, కడతేర్చెదవో, కడలి కొప్పగించె
దవో, నీ యిష్టము. నమో నమ శ్రీమన్నా
రాయణా.

మంగళమ్.

ఆశ్రిత జనావనుచు మంగళమగుగాత.
భక్తాభీష్ట ఫలప్రదుచు మంగళమగుగాత. సకల
శుభప్రదాయకునకు సర్వదా మంగళమగుగాత.
దివ్యమంగళ స్వరూపున కెల్లయెడల మంగళ
మగుగాత. ఓం శాంతిశాంతిశాంతిశాంతిః.

మనసు ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పరిశీలనావర్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	TPLA128B127
పుస్తకం పేరు	భక్త జీవనము
తారీఖు	30/10/24
ముందు అట్ట	NO
వెనుక అట్ట	NO
మొత్తం పేజీలు	89
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	౮, II, IV
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	RAMYA
పేజీలు విడదీసినది	RAMYA
స్కాన్ చేసినది	RAMYA
పరీక్ష చేసినది	RAMYA
పేజీలు పరిచూసినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
పరిస్థితి	GOOD